

வள்ளிமலர்

அமரர் திருமதி வள்ளியம்மை ஞாபகார்த்தமாக வெளியிடப்பட்டது.

08.05.1998

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அமர்

திருமதி. வள்ளியம்மை அருள்பிரகாசம் அவர்கள்

தீட் வெண்பா

ஈசுர ஆண்டு திங்கள் பங்குனிசேர் பூர்வபக்கம்
மாசிலிஸ் துவாதசித் திதியதனில் - பேசுபுகழ்
மஞ்சவனப்பதியூர் மாண்பினள் வள்ளியம்மையவள்
தஞ்சமடைந்தாள் சண்முகன்தாள்

தோற்றம்
17-05-1939

மறைவு
08-04-1998

சமர்ப்பணம்

எம்முரின் தாயாக எழிலாய் அமர்ந்தவனே
மஞ்சவனப்பதி முருகா
எம்பதி ஆண்ட அன்னை என்றும் உன்
நினைவு தன்நெஞ்சை ஆட்டுவிக்க
மாய உலகில் அவள் ஊன உடல் உழன்று
ஊனம் உருக்குலைந்து ஓய்வு தேடி உங்கு
உன் பதி ஏகி விட்டாள்
எம்தாயை இனித் தேடி
நாம் எங்கும் அலையமாட்டோம்
அவள் என்றும் உன் அருகில்
நித்திய ஒய்வெடுப்பாள்

எங்கள் குலதெய்வத்தின் கொழுந்தாய்
எங்கள் எல்லோருங்கும் வழிகாட்டியாய்
தந்தையின் வழிநடந்து தருமம் பல புரிந்தவளாய்
துணைவரின் வழி நின்று தோல் புகழ் படைத்தவராய்
எம்மனோர் இதயங்களில் என்றும் நீங்காதவராய்
ஊரவர் உள்ளங்களில் உறைந்து வாழ்பவராய்
பாரோர் புகழ்ப் பணிபல ஆற்றியவராய்
சீரும் சிறப்பும் பேரும் புகழும் பெற்றுவாழ்ந்த
அமரர் திருமதி வள்ளியம்மை அருள்பிரகாசம் அவர்களுக்கு
“வள்ளி மலர்” என்றும் இந்நினைவுமலரை
வள்ளி தெய்வயானை சமேத மஞ்சவனப்பதி முருகனின்
திவ்விய பாதாரவிந்தங்களில் பணிவுடன் சமர்ப்பித்து அவரின்
திருவருள் துணைகொண்டு காணிக்கையாக்குகின்றோம்.

குடும்பத்தினர்கள்

விநாயக்கடவுள்

-விருத்தம்-

மண்ணுலகத்தினிற் பிறவிமாசற
எண்ணியபொருளெல்லா மெளிதின்முற்றுறக்
கண்ணுதலுடையதோர் களிற்றுமாமுகப்
பண்ணவன்மலரடிப் பணிந்துபோற்றுவாம்.

திருவங்கல்வியுஞ் சீருந்தழூக்கவுங்
கருணை பூக்கவங் தீமையைக்காய்க்கவும்
பருவமாய்நமதுள்ளம் பழக்கவும்
பெருகுமாழத்துப்பிள்ளையைப் பேணுவாம்.

நல்லசொற்பொருணாஞ்நடாத்தவும்
எல்லைகாணரும் பேரின்பமெய்தவும்
வெல்லும்யானை முகத்தினை மேவிவாழ்
வல்லபைக்குரியானை வழுத்துவாம்.

உள்ளமெனும் சூடத்திலுக்கமெனுந்
தறிநிறுவியுறுதியாகத்
தள்ளரியவன் பென்னுந்தொடர்பூட்டி
யிடைப்படுத்தித் தறுகட்பாசக்
கள்ளவினைப்பகு போதக்கவளமிடக்
களித்துண்டுகருணை யென்னும்
வெள்ளமதம் பொழிசித்திவேழுத்தை
நினைந்துவரு வினைக்கூர்ப்பாம்.

வாலுலகும் மண்ணுலகும் வாழுமறை வாழுப்
பான்மைதரு செய்யதமிழ் பார்மிசை விளங்க
ஞானமத வைந்துகர மூன்றுவிழி நால்வாய்
ஆனமுக னைப்பரவி யஞ்சலிசைய் கிற்பாம்.

தேவாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாமம் அஞ்செழுத்துஞ் செப்பா ராகில்
 தீவண்ணார் திறமொருகால் பேசாராகில்
 ஒருகாலும் திருக்கோயில் குழா ராகில்
 உண்பதன்முன் மலர் பறித்திட் டுண்ணா ராகில்
 அருநோய்கள் கெடவெண்ணீ றணியா ராகில்
 அளியற்றார் பிறந்தவா ழேதோ வென்னில்
 பெருநோய்கள் மிகநலியப் பெயர்த்தும் செத்தும்
 பிறப்பதற்கே தொழிலாகி இறக்கின் நாரே

திருவாசகம்

வேண்டத் தக்க தறிவோய்நீ
 வேண்ட முழுதுந் தருவோய்நீ
 வேண்டும் அயன்மாற் கரியோய்நீ
 வேண்டி யென்னைப் பணிகொண்டாய்
 வேண்டி நீயா தருள்செய்தாய்
 யானும் அதுவே வேண்டினல்லால்
 வேண்டும் பரிசொன் றுண்டென்னில்
 அதுவும் உன்றன் விருப்பன்றே.

திருவிசைப்பா

ஏகநா யகனை இமையவர்க் கரசை
 என்னுயிர்க் கழுதினை எதிரில்
 போகநா யகனைப் புயல்வணற் கருளிப்
 பொன்னெடுஞ் சிவிகையா வூர்ந்த
 மேகநா யகனை மிகுதிரு வீழி
 மிழலைவின் னிழிசெழுங் கோயில்
 யோகநா யகனை யன்றிமற் றோன்றும்
 உண்டென உணர்கிலேன் யானே.

திருப்பல்லாண்டு
 பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி
 அழுதிடப் பாற்கடல் ஈந்தபிரான்
 மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றருள்
 செய்தவன் மன்னிய தில்லைதன்னுள்
 ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற
 சிற்றும் பலமே இடமாகப்
 பாலித்து நட்டம் பயிலவல்
 லானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

பெரிய புராணம்

சிவனடியே சிந்திக்கும் திருப்பெருகு சிவஞானம்
 பவமதனை அறமாற்றும் பாங்கினிலோங் கியஞானம்
 உவமையிலாக் கலைஞானம் உணர்வரிய மெய்ஞ்ஞானம்
 தவழுதல்வர் சம்பந்தர் தாழுணர்ந்தார் அந்நிலையில்

திருப்புகழ்	
சந்ததம் பந்தத் தொடராலே	
சஞ்சலம் துஞ்சித்	திரியாதே
கந்தனென் றென்றுற்	றுனைநாஞும்
கண்டு கொண்டன்புற்	நிடுவேனே
தந்தியின் கொம்பைப்	புணர்வோனே
சங்கரன் பங்கிற்	சிவைபாலா
செந்திலங் கண்டிக்	கதிர்வேலா
தென்பரங்குன்றிற்	பெருமாளே

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளம் சுரக்க மன்னன்
 கோன்முறை யரச செய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
 நான்மறை அறங்களோங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
 மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.

முருகன் பதிகம்

புலவர் த. குமாரசாமிப்பிள்ளை அவர்கள் பாடியது

வெண்பா

உலகந் தழைக்குமுதல் ஓங்கார ரூபம்
இலகுந் திருவுருவத் தெந்தை பலவமர்
வந்துபணி யைந்துகர மஞ்சவனக் கற்பகத்தின்
கந்தமலர்ச் செஞ்சரணங் காப்பு

கட்டளைக் கலித்துறை

திருவுந் தருங்கல்வி சீருந் தருந்தெய்வ சிற்சகமாம்
குருவா யிருந்தருள் நல்கிடு மன்பர் குறையகற்றும்
மருவார் மலர்ப்பொழில் குழந்தாரு மஞ்ச வனப்பதியின்
முருகா நினதரு ஸௌந்தரனைக் காத்திட முன்னிற்குமே.

திருமான் மருகா சிவனார் குமரா தினைப்புனத்தில்
உருவான வள்ளி மணவாள என்றுனை ஒதுபவர்க்
கிருமா நிதியருள் மஞ்சவனத்தி லிருந்தருளும்
முருகா நினதரு ஸௌந்தரனைக் காத்திட முன்னிற்குமே.

கருணா கரன்குகன் அன்பரை நாடொறுங் காத்தருளும்
பெருமா ஸெனமறை யாகம சாத்திரம் பேணிமகிழ்
வருமா தவர்துதி செய்திட மஞ்ச வனத்துறையும்
முருகா நினதரு ஸௌந்தரனைக் காத்திட முன்னிற்குமே.

அருவா யருவரு வாய்யுருவாகி யருள் பெருக்குங்
குருவா யுறையுங் குமரா வெனவன்பர் கூட்டமுடன்
மருவார்வ மோடு துதிசெய்ய மஞ்ச வனத்துறையும்
முருகா நினதரு ஸௌந்தரனைக் காத்திட முன்னிற்குமே.

குருவே யயனைத் தலையினிற் குட்டிக் குடிலையுரை
தருவா புனைத்தனி யிற்பணி வோர்க்கிடர் தாம்புரிய
வருவார் தமக்குநன் மாமதி யீந்தருள் மஞ்சவன்
முருகா நினதரு ளென்றனைக் காத்திட முன்னிற்குமே.

திருவார் மயிலிற் கலாப மொளிர்தரச் சேவலெனும்
ஒருமா கொடியெழுந் தோமென வரப்பவொரு நொடியில்
வருவாய் துணைநீ யெனக்குநல் வாழ்வருள் மஞ்சவன்
முருகா நினதரு ளென்றனைக் காத்திட முன்னிற்குமே.

ஒருநா ளெனினும் உளத்தினி லன்போ டுணைத்துதிப்போர்
பெருமாயை வன்பகை நோய்துன்பமாற்றிந்த பேற்றுள்வாய்
வருவாய்மை மேன்மை நல்வாழ்வருள் மஞ்சவனத்துறையும்
முருகா நினதரு ளென்றனைக் காத்திட முன்னிற்குமே.

தருவார் நிழலுறை யிந்திரன் வேண்டத் தாரகனை
வெருவாத சிங்கனைச் சூரியனைச் செற்றிட்ட வேற்குமரா
மருவா மலம்பகை மாற்றிடும் மஞ்ச வனத்துறையும்
முருகா நினதரு ளென்றனைக் காத்திட முன்னிற்குமே.

திருவே ரகம்பரங் குன்றுசெந் தூருந் திருப்பழனி
முருகார் பழமுதிர் சோலை மலையும் முதியகுன்றும்
வருவாய் தலங்கொக் குவிற்பதி மேவிய மஞ்சவன்
முருகா நினதரு ளென்றனைக் காத்திட முன்னிற்குமே.

திருவார்தெய் வானை மணவாள கொக்குவிற் நின்பதியோர்
ஒருதாய்வயிற்றிற் பிறந்தநல் லோரென ஒற்றுமையாய்
வருநாளு முன்றனைப் போற்றும் வரமருள் மஞ்சவன்
முருகா நினதரு ளென்றனைக் காத்திட முன்னிற்குமே.

பஞ்சரத்தினப்பா

திருமுருக கிருபானந்தவாரியார் அவர்கள் பாடியது

நேரிசை வெண்பா

மஞ்ச வனப்பதியில் வாழும் வரமணியே!

தஞ்சமென நின்பால் சரணடைந்தேன் - செஞ்சொல்
குணபதியே! ஞானக் குருபரனே! செல்வக்
கணபதியே! காப்பாய் கனிந்து

எண்சீர் ஆசிரிய விருத்தம்
அஞ்சலென அமர்களை ஆண்ட தெய்வம்

அறிவினுக்கும் அறிவான அநந்த தெய்வம்
தஞ்சமென வந்தவர்நோய் தவிர்க்குந் தெய்வம்
தணியாத வினைதணிக்குஞ் சாந்த தெய்வம்
சஞ்சலங்கள் பலகோடி சாடுந் தெய்வம்
சண்முகமாய் உண்முகத்தில் சாருந் தெய்வம்
மஞ்சவனப் பதியமர்ந்த தெய்வந் தன்னை
மறவாதார் மற்றீண்டு பிறவா தாரே.

கஞ்சனைமுன் சிறைசெய்த கருணைத் தெய்வம்
கற்புர விளக்கினருட் காட்சித் தெய்வம்
அஞ்சனைசேய் அஞ்சலிசெய் அருமைத் தெய்வம்
ஆஹுமகங் கொண்டென்னை ஆண்டதெய்வம்
மஞ்சனைய மாயவனார் வணங்குந் தெய்வம்
மயிலேறி வந்தருளும் மகிமைத் தெய்வம்
மஞ்சவனப் பதியமர்ந்த தெய்வந் தன்னை
வணங்குவார் தமையமரார் வணங்குவாரே.

நஞ்சணியுங் கண்டனருள் ஞானத் தெய்வம்
 நால்வேதம் ஆகமங்கள் நாடுந் தெய்வம்
 சஞ்சிதமா வினையனைத்துந் தகர்க்குந் தெய்வம்
 சந்ததமும் வந்தவரைத் தாங்குந் தெய்வம்
 பஞ்சமலப் பலரோகம் பாற்றுந் தெய்வம்
 பன்னிருகண் மலர்ந்தெங்கும் பரந்த தெய்வம்
 மஞ்சவனப் பதியமர்ந்த தெய்வந் தன்னை
 வலஞ்செய்வார் உலகிற்கு நலஞ்செய் வாரே.

வஞ்சனைபொய் களைந்தவருள் வாழும் தெய்வம்
 மலைதொளைத்த வடிவேலை வனைந்த தெய்வம்
 செஞ்சரணங் சேர்ந்தாரைச் சேருந் தெய்வம்
 சேரார்பால் சேராத செந்தில் தெய்வம்
 குஞ்சரமா முகற்கிளைய குமார தெய்வம்
 குரைகடலில் குர்திடிந்த குழந்தைத் தெய்வம்
 மஞ்சவனப் பதியமர்ந்த தெய்வந் தன்னை
 மனங்கொண்டார் திருவருளாந் தனங்கொண்டாரே

பஞ்சவனார் பணிசெய்து பணியுந் தெய்வம்
 பற்றிநின்றார் பற்றறுக்கும் பற்றில் தெய்வம்
 வெண்சமனார் களைகளைந்த விசாக தெய்வம்
 வேலேந்தும் விமலனை விளங்குந் தெய்வம்
 அஞ்சகனா தியர்பரவ ஆடுந் தெய்வம்
 அகத்தியனுக் கருளினமை யானுந் தெய்வம்
 மஞ்சவனப் பதியமர்ந்த தெய்வம் போற்றி
 வாழ்வாரே பல்லாண்டு வாழ்குவாரே.

கொக்குவில் மேற்கு, மஞ்சவனப்பதி

ஸ்ரீ முருகன் பதிகம்

காப்பு

நேரிசை வெண்பா

திருவளரும் கொக்குவிலுர் செவ்வேள்மே லன்பால்
வருபதிகம் பாடியுமே வாழ்த்த - ஒருமருப்புத்
தாங்கிய வென்தேவே தந்திமுகா நீதுணையாய்
ஈங்கிதற்குக் காப்பாய் இரு.

கந்தன் துதி

நேரிசை வெண்பா

மங்கலமார் கொக்குவிலுர் மஞ்ச வனப்பதியிற்
செங்கைவே லேந்தும் திருமருகா - இங்கினிது
செந்தமிழிற் பாவியற்றத் தேவையென் நாவிருந்து
தந்தருள்வீர் முக்கலையுந் தான்.

ஆசிரிய விருத்தம்

திருவந்த தண்ணீக் குவளையொடு பதுமழும்

திகழவளர் மலர்களீய

சேரவளர் அன்னமுள சரவணப் பொய்கையில்

சிவனுதற் கண்ணிருந்து

உருவந்த பொறியாறும் குழவிவடிவந் தாங்கி

உற்பவித் திட்டவழகா

உளமகிழுக் கார்த்திகைப் பெண்கள் தனமுண்ட்ட

உயர்ந்தோர் கந்தழூர்த்தி

வருமிந்தக் கருணைதரு மறுமுகங் கொண்டவா
வள்ளிதெய் வானைகணவா
மனமகிழ் யுமைமதியில் விளையாடு மறுமுகா
மயிலேறி ஆடும்முருகா
குருதந்தைக் கென்னவே உபதேசஞ் செய்தவா
கொக்குவில் மேற்குவாழும்
குமரவடி வுளமஞ்ச வனப்பதியின் முருகனே
குருபரா அருளுவாயே.

(1)

வந்தெனைக் கந்தருள்க வள்ளிதெய் வானையொடு
வடிவே லெடுத்தவழகா
வான்முகிற் கார்கண்டு ஆடுவரு கலாபத்து
வந்தமர்ந் தெந்தைமுருகா
சிந்தையமர் கருணைதர வந்திடுக குமரனே
தேவரிடர் நீத்தசெல்வா
செருக்குற்ற அசுரகிளை யளித்திட்ட செல்வமே
சர்த்திதர அருகுவாவா
பந்தமுள மூவாசைப் பட்டுதுயர் கடல்மூழ்கிப்
பாவியான் செய்வதறியேன
பலப்படவு மெண்ணிமன யிவ்வேளை வாடியே
படுதுயர்ப் படவும்முறையோ
கொந்தலரும் மாலையொடு கோழியங் கொடிதாங்கிக்
கொக்குவில் மேற்குவாழும்
குமரவடி வுளமஞ்ச வனப்பதியின் முருகனே
குருபரா அருளுவாயே.

(2)

தினமுழுனை அன்புகொண் டுளமதனிற் போற்றியே
 சேவிக்க அருகமுருகா
 திருதந்து கலைசேர்த்து வாழவருள் செய்தினிது
 சித்திபெற அருளுமுருகா
 மனமுவந் தீரெட்டுப் பேறுதனைத் தந்திடுக
 மானிதத் தினிதுமுருகா
 மங்காத வாழ்வுதர விங்காசை கொண்டிடுக
 மாயவன் மருகமுருகா
 தனமருளி யருளுதவு பணியரன் பணியாகத்
 தரணிதனில் உதவுமுருகா
 தந்திடுக ஈற்றிலுன் பாதார விந்தமது
 தானடைந் திருக்கமுருகா
 குண்டடையிகு சிகியூர்தி கொண்டவடி வேலனே
 கொக்குவில் மேற்குவாழும்
 குமரவடி வுளமஞ்ச வனப்பதியின் முருகனே
 குருபாரா அருளுவாயே.

(3)

வையகமெல் லாமுனது புகழ்பாடி யாடவே
 வந்திடுக வடிவேலனே
 வண்ணவிழி ஈராறு கொண்டமுக மாறுகொள்
 வரதனே வெற்றிவேலா
 ஜயவுன் முச்சத்தி யாலுலகம் வாழுமே
 அடியனைக் காக்கலாதோ
 அப்பனே முருகாவென் றன்புளங் கொண்டேத்த
 அருளீய வேண்டுமையா
 உய்யவழி தந்நருளுஞ் சேவலங் கொடியோனே
 உலகதனில் உன்னையன்றி
 உடன்வந்து துயர்களைவ ரையமுரு கையனே
 ஊரிலா ருண்டுதுணையே
 கொய்யவரு மருப்பவிழங் கடப்பமலர் மார்பனே

கொக்குவில் மேற்குவாழும்
குமரவடி வளமஞ்ச வனப்பதியின் முருகனே
குருபரா அருங்குவாயே. (4)

மிக்கவென் தயர்களைய வள்ளிதெய் வானையொடு
மேன்மைதரு மயிலிலேறி
மிகுவிரைவி லென்முன்னே வந்திடுக வேலனே
மிதமுவந் தருங்குபரனே
தக்கதென் செய்வதறி யாதுநான் வாடுவது
தானுமக் கழகுதானோ
சரவண பவாவென்ன வந்தருஞ் சடாட்சரம்
தலையாய நாமமென்று
இக்கணம் கொண்டுளத் துனைப்பாடிப் போற்றவே
யேற்றவர மீயவருவாய்
இன்பமுறு பேரின்ப வாழ்வதவுவுங் குமரனே
ஏறுமயில் வாகனாவேல்
குக்குடக் கொடிகரம் கொண்டவுய ரழகனே
கொக்குவில் மேற்குவாழும்
குமரவடி வளமஞ்ச வனப்பதியின் முருகனே
குருபரா அருங்குவாயே. (5)

நம்பிவரு மடியாரிடர் களையுமரு கையனே
நற்றவத் தோர்களேத்தும்
நாதாந்தம் முதலான வேதாந்த நாதனே
நங்கைகுற மாதுதுணைவா
அம்புவியில் அழகாக வாழவருள் செய்திடுக
அப்பனே ஆறுமுகவா
ஆனந்த மானபர மானந்த மானவா
அடியேனை ஆழவருவாய்
உம்பருல கம்புகழும் ஜயமயில் வாகனா

ஒருவனே வெற்றிவேலா
 உன்னையல் லாலெனக் காருதவி யாகுவார்
 உடனிருந் தாஞுவாயே
 கொம்பருள மல்வனச் சோலையுள தளிகண்டு
 கொக்குவில் மேற்குவாழும்
 குமரவடி வளமஞ்ச வனப்பதியின் முருகனே
 குருபரா அருஞுவாயே. (6)

எந்தனுக் குற்றுயர நற்பேறு தந்தினிது
 ஏற்றுமிக வாழுவருள்செய்
 ஏழையென் குறைகேட்டு நிறைவாக வேவாழ
 எந்தையே கருணைகாட்டு
 உன்றனின் பெருமைபுகழ் உலகறிவர் உள்ளன்பில்
 ஒருதரும் எண்ணிமுருகா
 ஓதினால் போதுமென் றுரைத்திடுவ ராய்ந்தவர்கள்
 உண்மையாய் வந்துகாத்தாள்
 கண்றிழந் திட்டவொரு கறைவையென நிற்கிறேன்
 கருணைதந் தருளவருவாய்
 கலியுகங் கண்டுபுகழ் கொண்டவுயர் குமரனே
 காசினியி லாளல்கடனே
 குன்றிலுய ரேழுமலை தங்கியருள் கூட்டவே
 கொக்குவில் மேற்குவாழும்
 குமரவடி வளமஞ்ச வனப்பதியின் முருகனே
 குருபரா அருஞுவாயே. (7)

ஏற்றினிது காத்திடக் குமரவடி வேல்முருக
 இதுகாலை யிங்குவாவா
 இம்பரில் செய்வதென் னரியாது நிற்குமெனை
 ஏந்தலே காக்கவாவா
 தோற்றுமில் வூடல்கொண்டு நின்பணிகள் செய்தோங்கத்

தோத்திரம் செய்யவாவா
 துணையென்று நின்னருட் பெயர்கொண்டு போற்றவே
 தோகைமயில் மீதுவாவா
 காற்றையுட் கொள்ளாவு மனிகொண்ட நாதனருள்
 கந்தனே முன்புவாவா
 காத்திடக் கருணைமழை பொழிகின்ற தெய்வமே
 கடவுளே யாளவாவா
 கூற்றுவன் தனையுதைத் திட்டவன் மைந்தனே
 கொக்குவில் மேற்குவாழும்
 குமரவடி வுளமஞ்ச வனப்பதியின் முருகனே
 குருபரா அருளுவாயே.

(8)

புவிவாழ்க்கை நிலையல்ல யென்றுணர்ந்திட்டுள்ளேன்
 புனிதனே அப்புதாதா
 போற்றிநின் பாதார விந்தமது பணியவே
 புன்முறுவல் ஈந்துதாதா
 கவியதனி லுனைப்பாட்ட துயர்களை நாதனே
 கருணைதனை வந்துதாதா
 கற்பனைக் கெட்டாத நின்னருவ வுருகாணக்
 கந்தனே இன்புதாதா
 தவிசமணிப் பீடமுளதா மஞ்ஞையிவர் வேலனே
 தான்வந்து பேறுதாதா
 தரணிமிசை யருளுதவு கண்முகத் தெய்வமே
 தமியேனுக் கேற்றதாதா
 குவிபுகழ வருளுதவு கவிபுகழு மையனே
 கொக்குவில் மேற்குவாழும்
 குமரவடி வுளமஞ்ச வனப்பதியின் முருகனே
 குருபரா அருளுவாயே.

(9)

நற்றமிழில் வைதாரை யும்வாழ வழிசெய்யும்
 நாதனே போற்றிபோற்றி
 நம்பரம் னம்பிகைமுன் தும்பிமுகன் தம்பியென்
 நாயகா போற்றிபோற்றி
 பற்றுதவு நின்திருப் பாதகழ லினைகாட்டு பாலனே
 போற்றி போற்றி
 பக்கமுள வள்ளிதெய் வதயானை வேல்மயில்
 பண்டிதா போற்றிபோற்றி
 மற்றெனது துயர்களைய அருஞுதவ வருகுமொரு
 மைந்தனே போற்றிபோற்றி
 மணியணியும் பணியணைத் துயில்கொழும் மாயவன்
 மருகனே போற்றிபோற்றி
 கொற்றவெனன் றுற்றன்பு பெற்றிடப் பேறுதர
 கொக்குவில் மேற்குவாழும்
 குமரவடி வுளமஞ்ச வனப்பதியின் முருகனே
 குருபரா அருஞுவாயே.

(10)

கவிமணி வே. செல்வநாயகம்

கந்தர் சத்தி கவசம்

காப்பு

நேரிசை வெண்பா

துதிப்போர்க்கு வல்லினைபோம் துன்பம்போம்
 வெஞ்சிற் பதிப்போர்க்குச் செல்லவும் பலத்துக் - கதித்தோங்கும்
 நிஷ்டையுங் கைகூடும் நீமலரருள்
 கந்தர் சத்தி கவசந்தனை

குறவு வெண்பா

அமரரிடர் தீர் வமரம் புரிந்த
 குமரனடி வெஞ்சே குறி.

நால்

நிலமண்டல ஆசிரியப்பா

சத்தியை நோக்கச் சரவண பவனார்
 சீத்டருக் குதவுஞ் செங்கதிர் வேலோன்
 பாத மிரண்டில் பன்மனிச் சதங்கை
 கீதம்பாடக் கிங்கிணியாட
 மைய நடனஞ் செய்யும் மயில்வா கனனார்
 கையில் வேலாலெனைக் காக்கவிவன் றவந்து
 வரவர வேலா யுதனார் வருக
 வருக வருக மயிலோன் வருக
 இந்திரன் முதலா வெண்டிசை போற்ற
 மந்திர வடிவேல் வருக வருக
 வாசவன் மருகா வருக வருக
 நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக
 அறுமுகம் படைத்த ஜியா வருக
 நீரிடும் வேலவன் நித்தம் வருக
 சிரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக

சரவண பவனார் சடுதியில் வருக
ரவண பவச ரரரர-ரரர
ரிஹண பவச ரிரிரி ரிரிரி
விணபவ சரவண வீரா நமோநம
நிபவ சரவண நிறநிற நிறென
வசர ஹணப வருக வருக
அசுரர் குடிகெடுத்த ஐயா வருக
என்ன யானும் இளையோன் கையில்
பன்னிரண்டாயுதம் பாசாங்குசமும்
பரந்த வீழிகள் பன்னிரண்டிலங்க
விரைந்தென்னைக் காக்க வேலோன் வருக
ஐயும் கிளியும் அடைவுடன் செளவும்
உய்வொளி சவ்வும் உயிரையுங் கிளியும்
கிளியுஞ் சவ்வும் கீளராளியையும்
நிலைபெற் றென் முன் நித்தமு மொளிரும்
சண்முகன் நீயும் தனியொளி யொவ்வும்
குண்டலீ யாஞ்சிவ குகன்தினம் வருக
அறமுகமும் அணிமுடி யாறும்
நீரிடும் நெற்றியும் நீண்ட புநுவமும்
பன்னிரு கண்ணும் பவளச் செவ்வாயும்
நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
ஸராறு செவியில் இலகு குண்டலமும்
அறிநு திண்புயத் தழகிய மார்பில்
பல்பு ஷணமும் பதக்கமும் தரித்து
நன்மணி பூண்ட நவரத்தின மாலையும்
முப்புரி நாவும் முத்தணி மார்பும்
செப்பழகுடைய திருவயி றந்தியும்
துவண்ட மருங்கில் சுட்ரொளிப் பட்டும்
நவரத்தினம் பதித்த நற்சீ ராவும்
இருதொடை யழகும் இணைமுழந் தாஞும்
திருவடி யதனில் சீலம்பிபாலி முழங்க
செக்கண செக்கண செக்கண செக்கண
மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொகிகன

நகநக நகநக நகநக நலிகன
 டிகுடுண டிகுடுகு டிகுடுண டிகுடு
 ரரரர ரரரர ரரரர ரரர
 ஸிரிரி ஸிரிரி ஸிரிரி ஸிரிரி
 டூடூடூ டூடூடூ டூடூடூ டூடூ
 டக்டகு டிகுடுகு டங்கு டங்குகு
 விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
 முந்து முந்து முருகவேள் முந்து
 என்றனை யானும் ஏரகச் செல்வ
 மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந் ததவும்
 லாலா லாலா லாலா வேசமும்
 லீலாலீலா லீலா விநோததினன்
 உன்றிரு வடியை உறுதியின் வெண்ணும்
 என்றலை வைத்துக் கூண்ணயடி காக்க
 என்னுயிரிக் குயிராம் இறைவன் காக்க
 பன்னிரு விதியால் பாலனைக் காக்க
 அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க
 பொடிபுனை நெற்றியைப் புநீதவேல் காக்க
 கதிர் வேலிரண்டும் கண்ணினைக் காக்க
 விதிசெவி பிரண்டும் வேலவர் காக்க
 நாசிக ஸிரண்டும் நல்வேல் காக்க
 பேசிய வாய் தனைப் பெருவேல் காக்க
 முப்பத் திருபல் முனைவேல் காக்க
 செப்பிய நாவைச் செவுவேல் காக்க
 கன்னமிரண்டும் கதிரவேல் காக்க
 என்னினங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
 மார்பை ரத்ன வடிவேல் காக்க
 சேரிள முஸைமார் திருவேல் காக்க
 வடிவே லிருதோள் வளம்பிபறக் காக்க
 பிடரிக ஸிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க
 பழுபதி னானும் பருவேல் காக்க
 வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க

சிற்றிடை யழகுறச் செவ்வேல் காக்க
 நாணாங் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
 அண் குறியிரண்டும் அயில்வேல் காக்க
 பிட்டமிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 வட்டக் குத்ததை வடிவேல் காக்க
 பணைத்திதாடை மிரண்டும் பருவேல் காக்க
 கணைக்கால் முறந்தாள் கதிரவேல் காக்க
 ஜவிர ஸடியினை அருள்வேல் காக்க
 கைகளிரண்டும் கருணைவேல் காக்க
 முன்கை மிரண்டும் முரண்வேல் காக்க
 பின்கை மிரண்டும் பின்னவள்இருக்க
 நாவிற் சரஸ்வதி நற்றுணை யாக
 நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
 முப்பா நாடியை முனைவேல் காக்க
 ஸ்பியாழதும் எனை எதிரவேல் காக்க
 அடியேன் வசனம் அசைவுள நேரம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
 வரும்பக றன்னில் வச்சிரவேல் காக்க
 அரையிருள் தன்னில் அனையவேல் காக்க
 ஏமத்தீற் சாமத்தீல் எதிரவேல் காக்க
 தாமதம் நீக்கிச் சதுரவேல் காக்க
 காக்க காக்க கனகவேல் காக்க
 நோக்க நோக்க நொடியில் நோக்க
 தாக்கத் தாக்கத் தடையறத் தாக்க
 பார்க்க பார்க்க பாவம் பொடிபட
 பில்லி குனியம் பெரும்பகை யகல
 வல்லபூதம் வலாஷ்டிகப் பேய்கள்
 அஸ்லல் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
 பிள்ளைகள் தின்னும் புழக்கடை முனியும்
 கொள்ளிவாய் பேய்க்குஞ் குறளைப் பேய்க்குஞ்
 பெண்களைத் தொடரும் பிரமராட் சதஞும்
 அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
 இரிசி காட்டேரி இத்துன்ப சேணையும்

எல்லீவு மிருட்டிலும் ஏதிர்ப்பாகு மன்னரும்
 கனபூசை கொள்ளும் காளியோடனைவரும்
 விட்டாங் காரரும் மிகுபல பேய்க்கனும்
 தண்டியக் காரரும் சண்டா ஓர்க்கனும்
 என்பெயர் சொல்லவும் இடவிழுந் தோட்ட
 அதனையடியினில் அரும்பாவைகளும்
 பூனை மயிரும் பின்னைக் களன்பும்
 நகமும் மயிரும் நீண்முடி மன்றையும்
 பாவைகளுடனே பலகலசத்துடன்
 மனையிற் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
 ஒட்டியச் செருக்கும் ஒட்டியப் பாவையும்
 காசும் பணமும் காவுடன் சோறும்
 ஒதுமங்க் கனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
 அடியனைக் கண்டால் அஸைந்து குலைந்திட
 மாற்றான் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட
 காலதூ தாளொனைக் கண்டாற் கலங்கிட
 அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
 வாய்விட்டலறி மதிகூட்டோட
 படியினில் முட்டப் பாசக் கமிற்றால்
 கட்டுட னங்கம் கதறிடக் கட்டு
 கட்டியுருட்டு கைகால் முறியக்
 கட்டுக் கட்டுக் கதறிடக் கட்டு
 முட்டு முட்டு முழிகள் பிதுங்கிட
 செக்கு செக்கு செதிற் செதிலாக
 சொக்கு சொக்கு குர்ப்பகைச் சொக்கு
 குத்து குத்து கூர்வடவேலால்
 பற்று பற்று பகலவன் தணலெரி
 தணலெரி தணலெரி தணலது வராக
 விடுவிடு வேலை வெருண்டது வோடப்
 புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்
 எலியும் கரடியும் இனித் தொடர்ந்தோடத்
 தேஞும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
 கடிவிட விவூங்கள் கடித்துயரங்கம்

ஏறிய விஷங்கள் எரிதிலில் இறங்க
 ஒனிப்புஞ் சுலுக்கும் ஒருதலை நோயும்
 வாதஞ் சயித்தியம் வலிப்பும் பித்தம்
 குலைசுயங் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
 குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் பிருத்
 பக்கப் பிளவை படர் தொடை வாழை
 கஞ்சுவன் பஞ்சுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
 பற்குத் தரணை பருவரை யாப்பும்
 எல்லாப் பினியும் என்றணைக் கண்டால்
 நீல்லா தோட நீயெனக் கருள்வாய்
 ஈரே மூலகழும் எனக்குற வாக
 அதனும் பெண்ணும் அனைவரு மெனக்கா
 மண்ணா ஸரசகும் மகிழ்ந்துற வாகவும்
 உன்னதை துகிக்க உன்திரு நாமம்
 சரவண பவனே ! சையியாளி பவனே !
 திரிபூர பவனே ! திகழியாளி பவனே !
 பரிபூர பவனே ! பவமிமாழி பவனே !
 அரிதிரு மருகா அமரா பதியைக்
 காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விஞ்சுத்தாய் !
 கந்தா குகனே கதிர்வேலவனே !
 கார்த்திகை மைந்தா கடம்பா ! கடம்பனை
 இஞ்சும்பனை யழித்த இனியவேல் முருகா !
 தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா !
 கதிர்காமத்துறை கதிர்வேல் முருகா !
 பழநிப் பதிவாழ் பால குமரா !
 அதவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா !
 செந்தின்மா மலையுறும் செங்கல்வ ராயா !
 சமரா புரிவாழ் சண்முகத் தரசே !
 கூரார் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்
 என்னாவிருக்க யானுணைப் பாட
 எனைத்தொடர்ந்திருக்கும் எந்தை முருகனைப்
 பாடனே னாடனேன் பரவசமாக,
 அதனே னாடனேன் அதவினன் புதியை

நேசமுடன் யான் நெற்றி யிலணியப்
 பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
 உன்பதம் பெறவே இன்னரு ளாக
 அன்புடன் இரட்டி அன்னமுஞ் சொன்னமும்
 மெத்தலிமத் தாக வேலாயுதனார்
 சித்திபிபற் றடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க !
 வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க !
 வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க !
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க !
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகஞ்டன்
 வாழ்க வாழ்க வாரணத்துவசம்
 வாழ்க வாழ்க்கிவன் வறுமைக ணீங்க,
 எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை யடியேன் எத்தனை செய்யினும்
 பெற்றவ நீகுரு பொறுப்பதுன்கடன்
 பெற்றவள் குறமகள் பெற்றவ ளாமே
 பிள்ளையின் றன்பாய்ப் பிரிய மளித்து
 மைந்தலினன் மீதுன் மனமகிழ்ந் தகுளித்
 தஞ்சமியன் றடியார் தழைத்திட வருள்செய்
 குந்தர் சுட்டி கவசம் வீரும்பிய
 பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததைக்
 காலையில் மாலையில் கருத்துட ளாஞ்ம
 அஃசாரத்துடன் அங்கந் துலக்கி
 நேச முடனோரு நினைவது வாகிக்
 குந்தர் சுட்டி கவச மிதனைச்
 சிந்தை கலங்காது தியானிப் பவர்கள்
 ஒருநாள் முப்பத் தாறுருக் கொண்டு
 ஒதியே ஜெபித்து இகந்து நீறணிய
 அஷ்டதீக் குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
 திசைமன்ன ரெண்மர் செயல தகுலுவர்
 மாற்றல ரெல்லாம் வந்து வணங்குவர்
 நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடும்
 நவமத னெனவும் நல்லெழில் பெறுவர்

எந்த நாளும் ஈரிட்டா வாழ்வர
 கந்தர்கை வேலாம் கவசத் தடியை
 வழியாய்க் காண மெய்யாய் விளங்கும்
 விழியாற் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
 பொல்லாதவரைப் பொடிப்பொடி யாக்கும்
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
 சர்வ சத்துரு சங்கா ரத்தடி
 அறிந்தென துள்ளம் அஷ்டலட்சுமிகளில்
 வீரலட்சுமிக்கு வீருந்துணவாக
 சூரபத் மாவைத் துணிந்தகை யதனால்
 இருபத் தேற்றவர்க் குவந்தமு தளித்த
 குருபரன் பழநிக் குன்றினி ஸிருக்கும்
 சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி
 என்னைத்தடுத் தாட்கொள் என்றன துள்ளம்
 மேவிய வடிவூறும் வேலவா போற்றி
 தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி
 குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
 திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி
 இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி
 கடம்பா போற்றி ! கந்தா போற்றி !
 வெட்சி புனையும் வேளே போற்றி
 இயர்களி கனக சபைக்கோ ரரசே
 மயில்நட மிடுவோய் மலரடி சரணம்
 சரணம் சரணம் சரவணை பவழும்
 சரணஞ் சரணஞ் சணமுகா சரணம்

அமரர் திருமதி. வள்ளியம்மை அருள்பிரகாசம் அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு சுருக்கம்

இயற்கை எழில் மிகுந்து, பிரசித்தி பெற்ற, சிவாலயங்களும், முருகன் ஆலயங்களும், விநாயகர் ஆலயங்களும் அமைந்து, பல்கலைக்கழகம், கல்லூரிகள், வித்தியாசாலைகள் யாவற்றையும் உள்ளடக்கி, பல கல்விமான்களையும் பெற்றெடுத்த யாழ்ப்பாண நன்கூரிற்கு அருகே, மா, பலா, வாழை, கரும்பு கழுது இத்தனையும் சோலையாக அமைந்த கொக்குவில் மேற்கிலே, ச. வே. சண்முகப்பிள்ளை இராசம்மா தம்பதியின் இல்லறும் என்னும் நல்லறத்தில் வாழும் பொழுது, தமது இல்லறத்திற்கு முன்னதாக வைரவர் சுவாமிக்கு ஆலயம் அமைத்து, மகா ரும்பாபிஷேகம் செய்வித்து, நித்திய பூசைகள் செய்து, வணங்கி வரும் பொழுது, 1933ம் ஆண்டு ஆனிமாதம் மஞ்சவனப்பதி முருகப் பெருமானிற்கு மட்பள்ளிக்கிணறும், சந்தான கோபால் கோவிலும், மழுரமும் புதிதாகச் செய்து, வாய்க்கால் தரவை பிரம்ம ஸீ அப்பாத்துரைக் குருக்களை அழைத்து வந்து, சகல மூர்த்திகளுக்கும் மருந்து சாத்தி, மகா தம்பாபிஷேகமும் தங்கள் செலவிலையே சிறப்புறச் செய்தனர்.

மஞ்சவனப்பதி முருகன் மேல் மிகுந்த பற்றுக்காண்ட இவருடைய தாயும், தந்தையும் முருகப்பெருமானுக்கு ஒரு சித்திரத்தேர் செய்து, அதில் முருகன், வள்ளி, தேய்வயானை சமேதராக முருகப்பெருமான் திரு வீதி உலா வரவேண்டும் என்ற பேரவாவோடு, இந்தியாவில் இருந்து திருவிடைமருதூர் திரு. சுப்பிரமணிய ஸ்தபதியாரை வரவழைத்து, உடுப்பிட்டி திரு. செ. கணபதிப்பிள்ளையோடு இன்னும் பலரைச் சேர்த்து மஞ்சவனப்பதி முருகப்பெருமானுக்கு அழகிய வேலைப் பாடுகளுடன் கூடிய சித்திரத்தேரை மற்றவர்களின் பண உதவி பெறாமல் தாங்களே செய்வித்து வரும் பொழுது 17-05-1939இல் இவர்கள் செய்து வந்து தவத்தின் பயனாக பெண் குழந்தை பிறந்தது. முருகன் மேல் அளவு கடந்த பற்றுள்ள இவர்கள் இக் குழந்தைக்கு வள்ளியம்மை என நாமகரணம் குட்டி மகிழ்ந்தார்கள். ஆயினும் மதுரை மீனாட்சி என்ற செல்லப் பெயரினாலையே எல்லோராலும் அழைக்கப்பெற்று வந்தார்.

அதே ஆண்டு வைகாசித்திங்கள் ஆனைப்பந்தி திரு. விகாவலிங்கம் ஆசாரியார் மூலம் திருத்தேருக்கு யந்திரம் வைத்து, முருகனை ஆவாகனம் பண்ணி முறையே வெள்ளோட்ட விழாவையும் நடத்தின். அத்தினத்திலையே சந்நிதானத்தில் குழந்தை வள்ளியம்மையையும் கொண்டுவந்து முருகனுக்கு விசேட அபிஷேக ஆராதனைகள் செய்து மகிழ்ந்தனர்.

பிள்ளை வளர்ந்து வருங்கால்....., ஆரம்பக்கல்வியை உள்ளுர் பாடசாலையில் ஆரம்பித்து வைத்தார்கள். பின்னர் 1947ம் ஆண்டு மார்க்கிரி மாதம் தீர்த்தயாத்திரை செய்வதற்காக தாய் தந்தையரோடு இந்தியா சென்று, சேது, ராமேஸ்வரம், மதுரை, முருகனின் ஆறுபடை வீடுகள், திருப்பதி, திருக்காளத்தி, முதலிய தலங்களையும் தரிசித்து, காசிக்குச் சென்று கங்கையில் தீர்த்தமாடி இறைவனுடைய திருவருளையும் பெற்றுக் கொண்டு மீண்டும் ஊருக்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். இவைனுடைய கல்வியில் முன்னேற்றும் கருதி, பேற்றோர்கள் இராமநாதன் கல்லூரியில் கல்வி கற்க வைத்தார்கள். அப் பாடசாலையில் கற்றதன் பயணாக பாடசாலை பாடங்களோடு சங்கீதத்தையும் கற்றதனால் சங்கீத அறிவும் கிடைக்கப் பெற்றார்.

அத்தோடு இவருடைய தந்தையார், ச. வே. சண்முகம்பிள்ளை அவர்களுக்கு நீர்கொழும்பிலே தென்னந்தோட்டங்கள், வீடுகள், வர்த்தக ஸ்தாபனங்கள் என்று இருந்ததனால், அங்கே செல்லும் போதெல்லாம், பாடசாலை விடுமுறை காலங்களிலும், மற்றும் தேவை ஏற்படுகின்ற காலங்களிலும் தன்னுடைய காரிலே மகளை அழைத்துச் சென்று பல்லின மக்களோடும் பழகுகின்ற வாய்ப்பினை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தார். நீர்கொழும்பிலே தங்கியிருந்த காலங்களில் எல்லாம் தமிழ், சிங்களம், ஆங்கிலம் ஆகிய மூன்று மொழிகளையும் கற்கக்கூடிய வாய்ப்பைப்பற்றி, அதனால் மூன்று மொழிகளிலும் சரளமாகப் பேசக்கூடிய வாய்ப்பினையும் பெற்றார்.

கல்லூரிப்படிப்பைவிடப் பிரத்தியேகமாக அவ்வூர் ஞாபண்டித வித்தியால் முகாமையாளரும், சிறந்த கல்விமானும் ஆகிய புலவர் த. துமாரசுவாமிப்பிள்ளை அவர்களிடம் சமய அறிவையும் புலவரின் மருமகனார் வைத் தியர் போன்றும் பலம் அவர்களிடம் வைத்தியக்கல்வியையாட்டிய அனுபவ அறிவையும் பெற்றுக் கொண்டார்.

வள்ளியம்மை திருமணப்பருவம் எய்தியதும் வள்ளியம்மைக்கு ஏற்ற மணாளனாக, ஆளைக்கோட்டை ஓய்வு பெற்ற ஒவசியர் இராஜராணம் தங்கம்மா தம்பதிகளின் புதல்வன் டாக்டர் அருள்பிரகாசம் அவர்களை 01-12-1954 இல் திருமணப்பதிவு செய்து 09-04-1955 இல் மிகவும் சிறப்பான முறையில் திருமணம் செய்து வைத்தார்கள்.

இவர்களின் இனிய இல்லற வாழ்க்கையின் பயணாக பிரபாகரன், முரளீதரன், கிருபாசக்தி, தயாபரன், ரவிகரன், ஜெயேந்திரன் ஆகியோரைப் பெற்று, இல்லறவாழ்க்கை இனிதே நடைபெற்று வரவும், இவர்களுடைய பிள்ளைகளை ஒழுங்காக கல்வி கற்பித்து வருங்காலத்தில்....., வள்ளியம்மையின் அன்புத் தாய் இராசம்மா அவர்கள் 07-03-1968

வியாழக்கிழமை, ரோகினி நட்சத்திரமும், பூர்வபக்க அட்டமி திதியும் கூடிய தினத்தில் இவ்வுலக வாழ்வை நீத்து இறைவனைச் சேர்ந்தார். அண்ணாரின் ஞாபகார்த்தமாக மஞ்சவன்பயதி முருகன் ஆலய திருவீதியின் நிருதிமூலையின்கண் அருணகிரியார் மடம் என்னும் பெயரில் உள்ள கட்டிடத்தில் அவரின் திருவுருவப் படத்தை சென்றர் த. நீதிராஜா (J.P.) அவர்கள் 03-04-1968 புதன்கிழமை காலை கும்பாபிஷேக தினத்தன்று திரை நீக்கம் செய்து வைத்தார்.

இதன் பின்னர் வள்ளியம்மை அவர்களுக்கு கடைக்குட்டி மகனாக சண்முகராஜ் பிறந்தார்.

இக்காலகட்டத்தில் இறைபக்தியிக்க இவருடைய தந்தையாரான ச.வே. சண்முகம் பிள்ளை அவர்கள் தன்னைத்தானே அறிகின்ற ஆண்மீக அறிவு கொண்டவர். தான் இப் பூவுலக வாழ்க்கையை விட்டு நீங்கப்போவதை முன்கூட்டியே அறிந்து தனது மகள் வள்ளியம்மைக்கு தான் இல்லாக்காலத்தில் நடந்து கொள்ள வேண்டிய அறிவுரைகளை கூறியும் எழுதிக் கொடுக்கவேண்டிய சொத்துக்கள் அனைத்தையும் எழுதிக் கொடுத்தும், இப்பூவுலக வாழ்க்கையை விட்டு நீங்க ஆயத்தமாகிய பொழுது தனது ஆண்மை உடலை விட்டுப் பிரியும் நாளை முன் கூட்டியே மகளுக்கு, மருமகனிற்கு, பேர்ப்பிள்ளைகளுக்கு அறியவைத்து, 20-08-1970ம் ஆண்டு இவ்வுலக வாழ்வை நீத்து சிவபதம் எய்தினார்.

இதன் பின்னர் தந்தையாரின் பொறுப்புக்களை ஏற்று, கணவரும் பிள்ளைகளுமாகச் சேர்ந்து, ஆலய திருவிழா உபயங்களை செய்து வந்தனர்.

தனதுபிள்ளைகளை ஒழுங்காக கல்வியை கற்க வைத்து, அவர்களை கல்வி மான்களாகவும், ஒழுக்க சீலர்களாகவும், உயர்த்துவதற்கு பெரிதும் பாடுபட்டார்.

மஞ்சவன்பயதி முருகன் ஆலயம், நல்லூர் கந்தகவாமி கோயில், செல்வச்சந்திதி முருகன் கோயில், கதிர்காமக்கந்தன், வீரமா பிடாரி அம்மன், வராஹி அம்மன், உத்துங்க விநாயகப் பெருமான், இத்தனை ஆலயங்களிலும் நடைபெறுகின்ற உபயங்கள், திருவிழாக்கள், மகோற்சவங்கள் இவற்றில் நேரடியாக சென்று வணங்குவதில் பேறு பெற்றவர். கந்தசங்கடி விரதத்திற்கு 6 நாட்களும் உபவாசம் இருப்பதும், விரதங்கள் பிடிப்பதும் அவருடைய முக்கிய பொறுப்பாக இருந்தது. மேற்கூறப்பட்ட ஆலயங்கள் அனைத்திற்கும் தங்கள் குடும்பங்களிப்பாக திருப்பணிகள் முதலியவற்றிற்கும் உதவி வந்துள்ளார்.

இக்கால கட்டத்தில் அமெரிக்காவில் பொறியியலாளராக கடமையாற்றும் பிரபாகரனுக்கு 10-09-1986ல் திரு சோமநாதர் ஒலிவ் தம்பதியர்களின் மகள் தயாநிதியை திருமணம் செய்து வைத்து மகிழ்வுகண்டார்கள். இவர்களின் இல்லறவாழ்க்கையின் பயணாக, எல்லின் கிருஸ்ணா, மிசேல் அனுசா என்ற பிள்ளைகளை பெற்றனர்.

இதன் பின்பு 10-04-1989இல் மகள் கிருபாசக்திக்கு மாவிட்டபுரம் தம் பிஜயா சேதுப்பிள்ளை தம்பதியர்களின் மகன் டாக்டர் சுவர்க்கலோகநாதன் அவர்களை, தமது இல்லத்திலே மிகவும் சிறப்பான முறையில் திருமணம் செய்து வைத்தார்கள். இவர்களின் இனிய இல்லற வாழ்க்கையின் பயணாக பிரகாஸ், சாருகாஸ், திவ்வியகாஸ், மிதுனகாஸ் என்ற பிள்ளைகளை பெற்றெடுத்தனர்.

இப்படியாக பேர்ப்பிள்ளைகளோடு மகிழ்ச்சியாக வாழ்ந்து வரும் காலத்தில், 02-02-1993ல் அவுஸ்டிரேலியா மெல்போன் நகரில் கல்வி கற்றுக் கொண்டிருந்த மகன் ரவிகரன் நீச்சல் பயிற்சியில் ஈடுபட்டிருந்த வேளை அகாலமரணம் எய்தினார் என்ற அதிர்ச்சி தரும் செய்தியைக் கேட்டு மனம் கலங்கிப்போனார்கள். அன்னாரது ஆத்மசாந்தி கிரியைகள் யாவும் செய்து, சிறிது காலத்தின் பின்னர் வள்ளியம்மை அவர்கள் கொழும்பு வந்து சேர்ந்து, மகன் ஜேயேந்திரனோடும், மகள் கிருபாசக்தியோடும், இரு வீடுகளிலுமேயே மாறி மாறி வாழ்ந்து வருங்கால் நன்மக்கட் பேறும், குன்றாத பொருட் செல்வமும் சேர இன்பற்று வாழும் நாளில், தம் இல்லத்துக்குவரும் உற்றார், உறவினர், நன்பர்கள், இன்னும் வசதியற்றவர்கள் எல்லோருக்கும் முக மலர்ச்சியோடு விருந்தவித்து மகிழ்ந்தததோடுமையாது. மேற்கூறியவர்களின் இல்லங்களுக்குத் தாமே நேரிற் சென்று அவரவர்க்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்தும் இன்னுரை வழங்கியும் இன்பற்றார்.

94ஆம் ஆண்டு புரட்டாதியில் பிள்ளைகளைக் காணவிரும்பி அமெரிக்கா சென்று, பிரபாகரன் குடும்பத்தினரையும் தயார்படனையும் சந்தித்து அவர்களுடன் மகிழ்ச்சியோடு வாழ்ந்து வந்தார். பின்னர் கண்டா சென்று 95 ஆம் ஆண்டு நடுப்பகுதியில் அங்கு தொழில் நுட்பவியலாளர் ஆகக் கடமையாற்றும் சன்முகராஜிற்கு மாவிட்டபுரம் முருகையா - மகேந்திரராணி தம்பதிகளின் புத்திரி தனருபராணியைத் திருமணம் செய்து பெற்றும் இன்பற்றிருந்தார். சில மாதங்களின் பின்னர் திரும்பவும் கொழும்பு வந்து பிள்ளைகளுடன் சேர்ந்து கொண்டார்.

யாற்பான மக்கள் அனைவரும் புலம்பெயர்ந்து, தென்மராட்சி, வடமராட்சி, வன்னி, கொழும்பு போன்ற இடங்களுக்கு சென்று கொண்டிருந்த வேளை, வள்ளியம்மையின் கணவர் அருள்பிரகாசம்

அவர்கள் கொழும்பு வந்து மனைவியுடன் 96ம் ஆண்டு முற்பகுதியில் இருந்து கொண்டார்.

கொஞ்சக்காலமாக கொழும்பில் வாழ்ந்து விட்டு, கணவருடன் அமெரிக்காவில் உள்ள தயாபரனிற்கு விவாகம் செய்து வைப்பதற்காக அமெரிக்கா சென்று, அமெரிக்காவில் இருக்கும் மூத்தமகன், மருமகள், பேர்ப்பிள்ளைகள் ஆகியோரையும் பார்த்து மகிழ்ந்து, பின்னர் அமெரிக்காவில் போறியியலாளராக கடமையாற்றும் தயாபரனிற்கு

15-03-1997ல் துரைராசவிங்கம் சத்தியதேவி தம்பதியினர்களின் மகள் அழுதாவை திருமணம் செய்து வைத்தனர்.

வெளிநாட்டு லே பிள்ளைகளுக்கு திருமணம் செய்து வைத்த மகிழ்வோடும், மற்றும் வெளிநாடுகளில் இருக்கின்ற உறவினர்களை சந்தித்த மனத்திருப்தியுடனும் கொழும்பு திரும்பி வந்து, மகன் ஜெயேந்திரனோடும், மகள் கிருபாசத்தியுடனும் மாறி மாறி வாழ்ந்து வருங்கால்.....

ரெக்னோலங்கா பணிப்பாளர், பீபிள்ஸ் பார்க் கொழும்பு 11, ஜெயேந்திரன் அவர்களுக்கு 04-12-1997இல் கொக்குவில் கிழக்கு, சண்முகாத்தினம் தவமணிதேவியரின் மகள் வாக்கியை திருமணம் செய்து வைத்து மகிழ்வுற்றனர்.

அதன் பின்பு ஜெயேந்திரன், அவரது மனைவி வாக்கி ஆகியோரோடு மகிழ்ச்சியாக வாழ்க்கையை கழித்து வந்தார்.

இப் பூவுலக வாழ்க்கையில் நீண்டகாலம் நீடிக்க முடியாது என தன்னைத் தானே உணர்ந்து கொண்ட அன்னார் சில தினங்களுக்கு முன் வத்தவாயில் உள்ள தனது மகளின் வீடு சென்று அங்கே எல் லோரோடும் சேர்ந்து உணவருந் தி மழுலைகளுடன் (பேர்ப்பிள்ளைகள்) மழுலை பேசி இருந்த பின்னர், ஏதோ உடலில் ஒரு வித்தியாசம் ஏற்பட்டதை உணர்ந்து கொண்டு, தன்னை வைத்தியசாலைக்கு அழைத்து செல்லுமாறு கூறியதன் பிரகாரம் அதிவிசேட வைத்திய வசதிகளைக் கொண்ட நவலோகா மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்பட்டு, எவ்வளவோ சிகிச்சைகள் செய்தும் பயனளிக்காது போக, அன்னாரது உறவினர்கள் கணவன், மருமகன், பிள்ளைகள் அனைவரும் குழ்ந்து நிற்க, அன்று, பங்குனித் திங்கள் 25ம் நாள் புதன்கிழமை, பூர்வபட்ச, பூரநட்சத்திரமும், துவாதசி திதியும் கூடிய தினத்தில், அன்னாரது ஆண்மா பூத வடலிருந்து பிரிந்து சென்று, இறைவனை சேர்ந்தது.

அன்னாரது ஆத்மா சாந்தி அடைய பிரார்த்திப்போமாக!

IN LOVING MEMORY OF

Mrs. Valliammai Arulpiragasm also known as Mathurai Meenachi Born on 17.05.1939 under star Parani in mesha Rasi with Numerological Number 8 for date and Index No. of date of Birth, during the saturn 7 1/2 period.

She was the only child of late Mr. Shanmugam Velupillai Shanmugampillai of 'Kugasthan' Kokuvil - West, Kokuvil, Jaffna - Northern Province, Sri Lanka (Ceylon) who decended from the famous Vidanai (Gram-a-sevaka) family and had several business Establishments in Colombo and Negombo and also had coconut plantations and house in Demanhandiya-Negombo and to Rasamma daughter of Chelliah of Kokuvil. This couple did not have children for many years. They visited Hindu shrines severel times in Ceylon and India. Made lot of renovations to the Manchavanapathy temple in Kokuvil - West, put up a Santhaana gopala (Lord Krishna) Shrine in this temple, continued annual poojas requesting for progeny. After few years Mrs. Rasamma conceived a child. The couple made one of the largest decorative temple Chariot with Historical carvings for Lord Murugan of this temple at their own expence by getting sculpters from India. During this period Valliammai was born. For the first running of the Chariot (Velloddam) the child was brought for Lord Murugan's blessings. Thereafter they bought Lands for the path to run the chariot and built a building to house the chariot. Opened a trust in the name of Valliammai for the maintanance festival. Chariot festival had been conducted for the last several years upto 1997.

Valliammai started her education in Ramanathan College at Maradanamadam, Jaffna, where she learnt Music & Dance as well. She had religous studies too. She learnt Periyapuram, Kandapuram, Mahabharatham & Geethai from Kumaraswamy

Pulavar and Mr. C. Ponnampalam Ayurvedic physician both of Kokuvil. She had fair knowledge of astrology and Ayurvedam too.

During Holidays she joins her father to the Coconut Estates in Negombo. There she learnt to speak Sinhala fluently. She did accompany her father in several visits to shrines in India including Kasi, Rameswaram and dips in ganges there. Fasted and visited Kataragama almost every year.

Her registration of marriage took place on the 1st of December 1954 to Dr. R. Arulpiragasm M.B.B.S. (Cey) Son of Chellappah Rajaratnam (Retired P.W.D overseer) and Thangammah of 'Sivasthan' Anaicoddai and had their Hindu ritual Ceremony on the 9th of April 1955. Thereafter accompanied her husband to his work places in different parts of the Island. She had seven children, (six boys and a girl). Most of her time was spent in 'Kugasthan' Kokuvil-West Kokuvil in the interest of children's education. She assisted them in their basic education and encouraged them in Religious education and sports as well.

All children had their education in Kokuvil Hindu College. Pirabaharan born in 1958 proceeded to United Kingdom for higher education did B.Sc Chemical Engineering and returned to Sri Lanka. But due to Country's crisis left to United States of America got Employed and got married in 1986.

Muraleetharan born in 1959 after his college education Qualified as an Automobile Engineer . Kirupabakthy born in 1961 finished her education and got married to Dr. T. Swargaloganathan M.B.B.S. (Cey) in 1989 and is blessed with four sons. Thayaparan born in 1963 proceeded to USA for further education and qualified as Computer Engineer and did MBA.

In 1965 Raviharan was born who had additional Education in St. Johns Academy and was privileged to join Australian University but his life ended following a swimming pool accident on the 2nd of February 1993. Born in 1967 is Jayenthiran who is having his own business, Technical Enterprises in Colombo at Peoples Park Complex, Colombo 11. The youngest and the Wittiest Shunmugaraj was born in 1969 migrated to Switzerland and from there to Canada where he received his Technical Qualifications and running his Video & Audio Services.

She was like a Lighted lamp to the relatives, friends and neighbours. gave comfort, advice when needed and comforted them in their sorrows. Any one in need was entertained & helped. During her period she lost her Father-in-law in 1959, Mother-in-law in 1967, Mother in 1968 and father in 1970, In spite of all there she took care of children observed meditation, fasting & Poojas for temples around house (Varahi Amman, Gnana Vairavar, Pidari Amman) Vinayagar, Manchavana pathy, Sellachenathi, Kataragama and also visited holy Shrines in India. During the parents sickness she looked often them and after their death she continued performing their annual religious rites until her death.

She became sickly in 1991. she came to Colombo for check-up and treatment. The first blow came in 1993 when her loving son Raviharan died in Australia. Her condition was bad. she was hospitalised treatment for in Jaffna Hospital. When fully recovered she came to Colombo. She was at Ragama with her daughter and family. In 1994 she joined her eldest son and family in USA and also with her son Thayaparan for one year. From here she visited her youngest son in Canada, got him married and returned to Sri Lanka to her daughter & family and son. During this period her husband

joined her from north. and stayed with her eldest son & family. Both left to USA in Dec 1996 Here she arranged a marriage for son Thayaparan and had the wedding in Canada. Met most of her relatives and friends in Canada returned to New Jersey and was with the new couple till May & returned to Sri Lanka.

Her youngest son in Canada met with an accident and by god grace living still. She paid homage to holy Kataragama Shrine with relatives and made offerings. by carrying Lighted Camphor pot on head inside temple premises and offered meals to the devotees. In 1997, followed was a Lorry Accident news of her daughter at Wattala. She is presently sound in health.

With all this she arrange marriage for her son Jayenthiran in Colombo which took place on 4th Dec 1997 followed by her daughters confirmation in January 1998. which ended in operation.

In spite of consultation and treatment her health was deteriorating on one side and was hospitalised on 6th of April 1998 in Bed No. 8 Intensive care Unit at Nawaloka. She was called to rest in peace on the 8th of April. Lord Saturn entering the mid third phase of 7 1/2 year period.

She was one of the most courages, determined and sympathetic Lady. Left us, to join the hands of god with her Thali & Thilakam & Flowers which is considered to be a great blessing.

May her soul Rest in Peace.

Dr. R. ARULPIRAGASAM
Loving Husband

அம்மாவுக்கு ஓர் கடிதம்.....

அன்புள்ள அம்மா,

நீ இறைபதம் அடைந்துவிட்டாய் என்ற செய்தியை அறிந்தேன். நான் நம்பவில்லை. ஏனென்றால் நீ எதையும் என்னிடமும் சொல்லியே செய்வாய் அதில் உனக்கு ஏதோ திருப்தி. நீ ஒரு முன்னோடி என நானறிவேன். அப்பாவும் இறுதிக்கடிதத்தில் அப்படி ஏதும் எழுதவில்லை. எனவே நான் நம்பவில்லை. இருந்தாலும் உண்மையாக இருந்துவிட்டால் என ஒரு மனப்பதற்றம். எனவேதான் கனமேறிய நெஞ்சுடன் இதை உனக்கு எழுதுகின்றேன். நீயும் நாங்களும் போட்ட வேடுக்கைகளில் சில, சாக்காலம் வரை பசுமை நிறைந்த இவை உனக்கும், எனக்கும், எமக்கும் மட்டும் புரிந்த ஒன்று!

பிறந்த நாள்

பிறந்தநாள், அண்ணனுக்கு பிறந்தநாள்
அன்றே எனக்கும் கொண்டாடு
அடம்பிழப்பேன், வயது மூன்றிறுக்கும்
சட்டை ஒன்றை போட்டுவிட்டு
கையில் ஒரு தேங்காயை தந்து
முற்றத்து வைரவரிற்கு அடித்துவிட்டு
வா என்று அண்ணனுடன் அனுப்பி
வைப்பாய். தேங்காய் பிளந்ததுமே
என் அடமும் தீந்துவிடும்
உனக்கிந்த உளவியலை எவர் கற்று
தந்தாரோ! உன் சாமர்த்தியத்தைத் தான்
என்ன வென்பேன்.

பருவம்

அம்மா உனக்கு நூபகம் உண்டோ
எமது கிணற்றுடியில் மூன்று சிதம்பரத்தை
ஒன்றில் நீ கம்புமுறிப்பாய் என்னை அடிக்க
மற்றொன்றில் நான் முறிப்பேன்

உன்னை அடிக்க
ஏன் அடி விழுப்போகிறது என
அறியாத அது ஒரு பருவம்
நீ முறித்த கம்பு சிதறும்வரை
அடிக்க, ஓடாது நின்று சுகமாக
அடிவாங்கியது இன்னுமோரு பருவம்
நீ சொல்லாலுடிக்க எதிர்ச்சொல்
நான் அடித்துச் சென்றது
ஒரு பருவம். நீ செஞ்சொல்லால்
அடிக்க இனிமையுடன் காது கொடுத்து
நின்றது இன்னும் ஒரு பருவம்
உன்னிடம் இனி அடிப்படவே கூடாது
என மாற்றம் காண விளைந்தது
ஒரு பருவம்
அந்தோ! நீ அன்பால் அடித்துவிட்டு
மறைந்து விட்டாய்.

குற்றப்பத்திரிகை

அம்மா இன்று தம்பியின்னை பள்ளிக்கூடத்தில்
ஒருவனுடன் சண்டையிட்டான். ம..... ம.....
தம்பி இன்று மதிய இடைவேளை மண்ணில்
புரண்டு வட்டம் விளையாடினான். ம..... ம.....
தம்பி இன்று வாத்தியாரிடம் அடி வாங்கினான். ம..... ம.....
தம்பி இன்று பள்ளிக்கூடத்தை சுற்றி உள்ள
நண்பர் வீடுகளைல்லாம் நிர்ந்தான். ம..... ம.....
இவை அண்ணனின் குற்றப்பத்திரிகை
அம்மா உன்மனதில் இந்த முறைப்பாடுகள்
விசாரணை இன்றியே தள்ளுவது ஆகிவிடுமே.

எல்லோர்க்கும் நல்லவரே

எம்குடும்பக்கதம்பத்தில் நீதான் ஜனாதிபதி
 அப்பாவோ அரசாங்க அதிகாரி அரைவாசி
 நானும் எம் வீட்டிலிரார். எம்முடைய
 அரசியலும் அவருக்கு வெகுதூரம்.
 இருந்தாலும் இடையிடையே அவர்தான்
 கல்வி அமைச்சர். அண்ணையோ நீதித்துறை
 தம்பினான் காவல்த்துறை ரவியோ சாது
 இடையில் இருவர் கடையில் இருவர்
 கடையவர் இருவருமே எல்லோரின்
 எடுப்பிகள் குகஸ்தான் ராச்சியத்தில்
 அவ்வப்போ சண்டை மூழிம்
 முறைப்பாடு வருமுன்பே காவலன் நான்
 சென்றிருவேன். தீவு கசப்பு எனில்
 அண்ணையிடம் திரும்பும். வலிய பிணக்கு
 எனில் உன்மன்றம் ஏறும். எல்லோரும்
 ஒன்றாக சின்ன முன்னடியில் சூட
 நாலுடியார், நன்றாரி, ஆத்திரூடி, திருக்குறள்
 புராணம், இதிகாசம், பழமொழிகள்
 இவற்றுடன் கரை கடந்த அனுபவங்கள்
 உன் சட்டக்கோவை
 தேவைக்கு ஏற்றாற்போல் எடுத்தொவ்வொன்றாய்
 அடிப்பாய், நிலைமைக்கு ஏற்றாற் போல் கொஞ்சியும்
 பார்ப்பாய், இல்லையெனில்
 எழுந்து நின்று மிஞ்சிடுவாய், இடுப்பில் இருக்க
 மிடுக்குடனே பிணக்காளர் இருவருமே
 கைகோர்த்து நின்றிருவார், சாகாவரம்பெற்ற
 நிலையான தீப்பு அது
 ஏதேதோ கதைமாறி மன்றின்பம் கானும்
 இடையினிலே உறவினரும் கலந்தின்பம்
 கொள்வார். உன்பேச்சொவ்வொன்றும்
 நகைச்சுவையாய் வெடிக்கும். உணவு வேளை
 வந்ததுமே ஒன்றாக கலைவோம்.
 உனக்கும் நாம் எல்லோரும் நல்லவரே
 எம் எல்லோர்க்கும் நீயும் நல்லவரே

நூலை அறுத்துவிட்டாய்

அம்மா நாளைக்கு விளையாட்டுப் போட்டு
நானும் ஒடுக்கிறேன் அண்ணானும் ஒடுக்கிறான்
தம்பியும் தங்கையும் கூடவே. எல்லோரும்
அணிநடைக்கு பயிற்சியும் எடுத்துவிட்டோம்
இந்தா பார் இடம் வலம். நீயும் வருவியா?

அன்றைக்கு எமக்கெல்லாம் உபசாரம் பிரமாதம்
நாம் முன்னே சென்றதுமே நீ காரில் தொடர்ந்திடுவாய்
விருந்தினாய், வந்தமர்ந்த உன்கண்கள் எம்மையெல்லாம்
தேழவரும்

அணிநடையில் கண்டதுமே ஆறந்தம்
கொண்டிடுவாய், அடுத்து
ஆரம்பம், ஆயத்தம், நூலை
எம்கால்கள் மண்கிளை உன் இதயம்
கொப்பளிக்கும். நாம் முதலாய் நூலறுக்க
உன் பெருமுச்சு வெளியேறும்
எம்மிதயம் கொப்பளிக்க நாம் தொடர்ந்து
ஒடுக்கிறோம். நூலை இன்னும் காணவில்லை
எமக்கு முன்னாலே நீ நூலை அறுத்துவிட்டாய்.

எந்தம்மா வரப்போறா

எம்முர்த் தோட்டத்தில் புகையிலைகள் வெட்டியதும்
பாலர் நாம் பட்டம் விட தோட்டவெளி

போய்விடுவோம். பறுவம் ஏறிவர
கட்டுப்பாடும்
இறுகியது

எம்வீட்டு கூரைமேல் தோழர்நாம் ஏறிடுவோம்
ஒருவன் ஒருமுனையில் பட்டம் பிழக்க
நானோ மறுமுனையில் பட்டம் விட நூல் பிழப்பேன்
மற்றவர் எல்லோரும் தம்கை கொட்டி நிற்பர்
பக்கத்துத் தென்மையிலே நூல்பட்டு பட்டமறும்
பின்னையை பறிகொடுத்த தாய்போல் நாமாவோம்

பருவம் முடிய முன்பே பாதி ஒடு உடைந்துவிடும்
 ஒவ்வொரு ஒடு உடையும் போதும் உன்திட்டும் சூடுவரும்
 உனக்கு தொப்புள் கொடி முச்சையிட்டு
 நாமோவ்வோர் நூல்பிழத்தோம். காலனவன்
 கைபட்டு எம்பட்டம் அறந்ததும்மா. தாயை
 பறிகொடுத்த பின்னைகள் நாமாணோம்
 பருவம் பாதியிலே உன்சூட்டை உடைத்து
 விட்டோம். எம்மைத் திட்ட இனி
 எந்தம்மா வரப்போறா ?

புரிந்துகொண்டேன்

தினம் தினம் அறுக்கவையாய் சமைத்
 துமக்கு படைத்திடுவாய், வேறெங்கோ
 ஆழந்தபுலன் சிலநாள் சுவை தவறவிட்டாய்
 துழம்பு உறைக்குதம்மா என்று நான்
 முறையிடுவேன். ஏனோ என் முறைப்பாட்டை
 நீ கவனத்தில் கொள்ளவில்லை. அன்றோருநாள்
 மதியம் சமைத்துவிட்டு சென்றுவிட்டாய்
 அன்றும் உன் பீற்றுட்டில் காரம் கொட்டியது
 கண்ணில் தண்ணீர் வர நாக்கையும் உறிஞ்சிக்
 கொண்டு குசினிக்குள் நான் நுழைந்தேன்
 கறிபாதியை மாத்தி விட்டு, மீதிக்கு நாலு
 கறண்ட தூள் போட்டு கிளறிவிட்டேன்
 உனக்கு வயிறு கிள்ளியதும் வீருவந்து
 தட்டைத் தூக்கி, சோறு கறியை நீ சுவைக்க
 துவங்கிவிட்டாய். என்ன செய்கின்றாய்
 என்று நான் மெல்ல நோட்டம் விட்டு
 காத்திருந்தேன். உன்கைப் பாகமது உனக்
 கறியா ஒன்றல்ல, எவனோ கள்ளன் குசினிக்குள்
 புகுந்துவிட்டான், என்று நீ எண்ணி நேரில்
 வந்தாய் என்னிடமே. உன் முகத்தின் கண்
 இரண்டும் செந்தணலாய் காட்சிதர என்னா?

செய்தனி என்று ஒரு போடுபோட்டாய்
 மாட்டிக் கொண்டேன், வேண்டுமென்று
 செய்யவில்லை என்முறைப்பாடு உனக்கு
 புரியவில்லை அதனாலே போட்டுட்டேன்
 என்றுரைத்தேன். ஆர்ப்பாட்டம் பண்ணாமல்
 என்னைப் புரிந்து கொண்டாய். நீ அம்மா
 என்னை நான் புரிய என்னிடம் நான்
 முறையிட்டும் நேற்றுவரை முறைப்பாடு
 வட்டியில் முடங்கியது இன்று, நீ
 வட்டிக்குள் நுழைந்தாய் என்ற செய்தி
 நான் அறிய, என்கண்கள் நீர்வடிக்க
 என்னை நான் புரிந்து கொண்டேன்.

தொலை நோக்கி

வயது பதினைந்திருக்கும் மணியோ ஐந்திருக்கும்
 ஒழுங்கையில் நான் தோழருடன் கிரிக்கட்
 ஆடுநின்றேன். மட்டையுடன் விக்கட்டின்
 முன்னாலே நின்ற என்னை, இடுப்பினிலே
 இருக்கவைத்து உன்கண்கள் வட்டமிட,
 ஏன் இந்த அம்மாகண் என்னை வட்டமிடுதோ,
 என்று எனக்குள்ளே நான்கேட்டு முடியுமுன்பே,
 நண்பனின் பந்தெறியில் விக்கட் பறந்துவிட,
 கோட்டைவிட்டு வெளியேவந்த என்னை
 நீ அழைத்து, உனக்கு ஒரு வாத்தியாரை
 நான் ஒழுங்கு பண்ணிவிட்டேன், நாளையில்
 இருந்து நீ அங்கு படிக்கப்போ. அம்மா
 நான்போவேன் ஆனால் விளையாட்டையும்
 தொடர்ந்தும் ஆடவிடு, என்று நான்
 கேட்டு உன்சம்மதமும் பெற்றுவிட்டேன்.
 அங்கும் வாத்தியாரும் என்னுடன் ஒத்துழைத்தார்.
 பள்ளிப் பந்தடியில், கிரிக்கட்டில், விளையாட்டு
 போட்டியிலும் என்பங்கும் இணைந்துகொள்ள,

மாதங்கள் ஒடிவந்து டிசம்பரை தொட்டுவிட,
 பர்ட்செப்படி ஏறி பக்குவமாய் வெளிவந்தேன்.
 வந்ததும், வராததுமே, களத்துமே சென்று களமாடி
 வா என்று அடுத்து என்னை அனுப்பிவைத்தாய்.
 களமாடி களைத்திருந்தேன். மணி மாலை
 ஐந்திருக்கும். அங்கிருவர்வந்து உன்செய்தி
 என்றுசொல்லி “பர்ட்செயில் நீ பாசாம்” என்று
 என்காதில் போட்டுவிட்டு சென்றனரே
 வகை வகையாய் பலகாரம் எல்லோருடன்
 பகிர்ந்து கொண்டாய்
 முழிமுட்டாள் என்றுபட்டம் நான்
 வாங்கு முன்னரே, இடையில் நீ புகுந்து
 அப்பட்டத்தை தட்டிவிட்டாய். நீ
 அன்று தந்த ஊக்கத்தில் வேர்விட்ட
 தண்நம்பிக்கை, மலைப்புரட்டும் அளவிற்கு
 வளர்ந்து நிற்குதம்மா

கவலையும் சுகமானது

கவலை கவலை கவலை
 கவலை கொடிது என்றார்கள்
 அம்மா உன்பிவை நினைந்து
 கவலை கொள்வதும் கண்ணர்
 விடுவதும் சுகமானதே
 உனக்கு மட்டும் ஏன்
 இந்த விதிவிலக்கு

விரதம்

நாள்பேர் சொல்லியும் கோள்பேர் சொல்லியும்
கடவுள் நாமம் சொல்லியும் அப்புவுக்கும்
ஆச்சிக்கும் என்று சொல்லி விரதம் பல
பிழத்திடுவாய்

வேடக்கை பார்த்தோம் நாம் ஒருவேளை
உணவைத்தனில் விட்டே வைத்ததில்லை
தார்ப்பரியம் புரியவில்லை

முட்டாள் அம்மா இவள் உடலை வீணே
வருத்துகிறாள் என்று நான் நினைக்க
உங்கேள்விக்கு இப்போது பதிலில்லை

சொன்னாலும் புரியாது. மென்னமே
பதிலானாள்

புரிகிறது இன்று அர்த்தம் புரிகிறது
உங்கைவே எனக்குணவு
ஓராயிரம் ஜென்மங்கள் விரதத்தில்
திழைத்திருப்பேன்.

உறவு

மாலை மணி நான்கு அடித்துவிட்டால்,
நடுக்கதவை பூட்டிவிட்டு மடியில் திறப்பை
சொருகிக் கொள்வாய். தஞ்சாவூர்த் தேர்போல
மெல்ல ஆடி ஆடி நீ நடந்து ஒவ்வொரு
படியாய் ஏறிவாய், அங்கு மதுரை அக்கா
வரவைநாடி பலமுகங்கள் காத்திருக்கும்.
அங்கு வெற்றிலையை நீ குதப்பி கதை அளந்து
தர்ப்பார் செய்வாய். உறவாடி வீடுசேர
மணி ஆறு ஆகிவிடும்!

நீ செல்லப்பிந்திவிட்டால், அவ்வறவுகள்
ஒவ்வொன்றாய், மதுரை என்றழைத்து

உண்ட தேடவரும்

நீ சென்ற இடமெல்லாம், புதுப் புது
உறவுகள் முனைவிட்டு வளர்ந்து வரும்
அன்னியர் என்பது உன் அகராதியில் இல்லை
யார்ந்தவர், தாழ்ந்தவர் பேதம் எதுவும் இல்லை.
எல்லோர்க்கும் உந்தராச சமபாரம்
காட்டும்.

இன்றும் அப்படிகள் உன்வரவை நாடும்
அந்தோ பரிதாபம் நீ அங்கு இல்லை,
உறவுகளை வசீகரிக்க நீ எங்கு கற்றாய்
நான் ரகசியத்தை அறியுமுன்பே
மெல்ல நழிவி விட்டாய்

முருகனுடன்

மஞ்சவன்பதிமுருகன் அது எம் குல தெய்வம்,
என்று நீ அடிக்கடி உச்சஸ்பாய், உன்பேச்சிலும்
எழுத்திலும் அவன் நாமம் நிறைந்திருக்கும்.
அப்பனவன் திருவிழாவும் கிட்டிவிட்டால்,
ஓயாத பம்பரமாய் உன்கால்கள் ஆடவரும்
ஆசை ஆசையாய் ஒவ்வொன்றும் சேர்த்திடுவாய்
அப்பறுக்கு என்று சொல்லி வகை வகையாய்
தேடிடுவாய், அவனை அலங்கரித்து அழகு
நீயும் பார்த்திடுவாய், வாட்டும் நோயிலும்
நீ வீழ்ந்து படுத்தத்தில்லை. எம்வீட்டு நிகழ்வாக எல்லாம்
அரங்கேறும்.
எம்மினமை நெஞ்சினிலே நீ விதைத்த விதைகள்
என்றும் பக்கமயாய் முனைகொண்டு
வளர்ந்து வருகுதம்மா

விடை எங்கே

கற்கிறோம் கற்கிறோம் தொடர்ந்து கற்றும்,
உன்னை கிட்ட நெருங்க முடியவில்லை
எங்கோ அகப்படுவாய் என்று பின் தொடர்ந்து
நாம் துரத்த நீ லாவகமாய் எட்டெட்டச்
சென்று, எட்ட முடியாமல் நிற்பாய்
பின்னை ஒன்று பேதவித்து எக்கோடியில்
நின்றாலும், வாயுண்டு வங்காளம் போய்வருவேன்
என்று, இராமனின் அனுமார்போல் புயல்வீச்சில்
கடல் கடப்பாய், களத்தில் இறங்கிடுவாய்
நொடியில் வினை தீர்த்திடுவாய். ஞானத்தின்
சொருபம் உனை பிழப்பதற்கு நாம் கலைத்தோம்,
களைத்தோம் தொடர்ந்தும் கலைத்தோம். இடையில்
பக்குவம் வந்ததுவோ என்று எம் மனதில்
அங்கலாய்ப்பு. முட்டாள் பின்னைகளே
உங்களை சரிபார்த்து கொள்ளுங்கள் என்று
மின்னாமல் முழங்காமல் உன் பல்கலைக்கூடத்தை
நிரந்தரமாய் முடிவிட்டாய்
எம்மனதில் புதிதாக கேள்விகள் பிறக்கிறது
விடை தேடி அலைகின்றோம்
அம்மாவை காணவில்லை.

உவமை இல்லை

எதனுடன் ஓப்பி உன்னை எதனுடன்
ஓப்பி, கற்பகதருவோ காமதேனுவோ
இல்லை, இல்லை. இவை நாம் நினைத்தால்
மாத்திரமல்லவோ தரும். அட்சய பாத்திரமோ,
கழிவிக் கவிழ்த்துவிட்டால் தரமாட்டாதே
கர்ணனுக்கு எதிர்வீடோ. இல்லை
அவன் வாழும் போதல்லவோ கொடுத்தான்
நீ சீதக்காதியின் பேர்த்தியோ, இருக்கலாம்
ஆணால் நீ இன்னும் இன்னும் உன்னுடன்
ஓப்பி என்னிடம் ஒரு உவமை இல்லை இ!
அதுதான் தாயன்போ!

அக்காட்சி

ஆண்டு 94 அன்று செய்தி ஒன்று
 “உன் அம்மா விட்டிற்கு வந்தவிட்டா”
 ஒடோடி வந்தேன்கான். ஆறுதலாய்
 அமர்ந்து நாம் மனதை பகர்ந்து கொண்டோம்.
 போகும் வேளை வந்தவுடன் போய்வாறேன்
 என்று நான் உந்துருளியில் ஏறிவிட்டேன்
 பின் தூடர்ந்து வந்து நீ உன்திட்டம் என்னவென்றாய்
 என் மௌனத்தின் அர்த்தத்தை ஓர் நொடியில்
 புரிந்து கொண்டாய். இடுப்பில் இரு கை வைத்து
 என்மேல் கண் எறிந்தாய். கணப்போழித்திருவர்
 கண்ணும் கலந்து கொண்ட வேளை, உன்
 ஆசியை ஒழியாக என்றீது பாச்சி விட்டாய்
 பாலுண்ட குழந்தைபோல் மனம்நிறைந்து நான்
 சென்றேன். பஞ்சாய் இருந்தமனம் எ.:காக
 இறுகியது. கருமங்கள் அத்தனையில் கவனம்
 ஊன்றியது.

என் மனம் எங்கோ நொடியது
 பள்ளி மாணவர்க்கு சுகமாய் கல்வி
 கற்க மார்க்க மொன்றை தேடியது. கிடைத்த
 தாளிலெல்லாம் கிறுக்கத் துவங்கிவிட்டேன்.
 எழித்தெல்லாம் சேர்ந்து ஒரு புத்தகமாய்
 உருவாக

அதை என்னேன்பேன்

திடீரென ஒரு அக்காட்சி
 “மஞ்சவனப்பதி முருகன் கோவில் அங்கு
 நான் உள் மண்டபத்தில் கோபுரவாசல் அருகே.
 ஆதிமூலத்தில் அதிகாலைப்பூசை வேளை
 சுப்பிரமணியக்குருக்கள் பஞ்சாலாத்தி காட்டுகிறார்.
 அங்கு மூர்த்தியின் வடிவத்தில்

என் உள்ளம் தெரிந்தது”

அதிர்ந்துவிட்டேன்

காலா காலாமாக நீ ஊட்டியபக்தியில்
கடவுள் வெளியே என்றெல்லோ நான்
நினைத்தேன். மனதுள்ளே போராட்டம்
நாளிகைகள் ஒட ஒட முளை விடை
தேடியது, வேட்டை ஒன்றை நடத்தியது
வாழ்நாளில் என்றுயில்லா மனக்களைப்பு

விடையும் கிட்டியது

தெய்வம் வெளியில் இல்லை எம் உள்ளத்தில்
உள்ளே உள்ளமாக

அப்போ யாரை நாம் தெய்மென வணங்குவது?

அடுத்த வினா குடைந்த தென்னை
மீண்டும் வேட்டை ஆடுவந்தேன் மிகுதி
விடையும் தேடவிட்டேன்

மாதா, பிதா, குரு, நற்காவலனே எம் தெய்வம்
இச்செய்தி நான் சொல்ல உன்வரவை நாடுநின்றேன்
முன்பே தெரியுமென்று கேட்கமுன்பே
ஒடுவிட்டாய்.

அம்மாவிற்கு காணிக்கை

செய்கருமம் கருத்துஞ்சி செய்திடல் வேண்டும்
தெய்வத்தை அனுகணமும் தேடிடல் வேண்டும்
நன் நால்கள் நெஞ்சத்தை நிறைத்திடல் வேண்டும்
எட்டும்வரை தேடலை தொடர்ந்தி வேண்டும்
எண்ணத்தில் அசையாத நம்பிக்கை வேண்டும்
கிட்டுமெங்கள் பார்வைக்கு இறைவனின்காட்சி
உயர்ந்ததும், தாழ்ந்ததும், உயிர் உள்ளதும் அற்றதும்
எல்லாமே ஒன்றென்று அப்போபுரியம். தெளிந்தபின்
புத்துலகொன்று எங்களின் அடியில்
அனுபவத்தில் அறிந்துகொண்டால் இன்பத்தின் பிழயில்

அம்மா உன் பிரிவுச் செய்தியாம்

என்றவுடன் மனம் புரண்டு மீட்டவை
பல இருந்தாலும் என்மனம் நம்ப
மறுத்ததால் மீட்டவில் சில தந்தேன்.
இதை ஏன் அப்புவின் நினைவுகளே
எம் நெஞ்சில் இன்றும் பகுரத்து ஆணி
அதுவே கலையுமன் உனக்கென்ன அவசரம்
இதை நீ படித்தபிள்
அப்பா, அண்ணா, தங்கை, தம்பிமார்
எல்லோர்க்கும் உன்
தாப்பாரில் படித்து காட்டு

மீதி உன் கடிதம் கண்டு
என் கடிதம் தொடரும்
இன்று என்றுமில்லாதபடி உன்னன
ஆரத்தழவில் முத்தமிட
என்மனம் ஏனோ தூஷக்கிறது.
என் தழவுவல்களையும்
முத்தங்களையும்
ஏற்றுக்கொள்.

விடை பெறுகிறேன்...

எனது புதுவருட வாழ்த்துக்கள்

**இப்படிக்கு
அன்பின் மகன்
முரளி**

9
துருபாதம்

நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனம்

நல்லூர் யாழ்ப்பாணம் – இலங்கை

Nallur ThirugnanaSampandar Atheenam

Nallur, Jaffna, Sri Lanka.

இரங்கந் செய்தி

திருமதி அருள்பிரகாசம் வள்ளியம்மை அவர்களின் மறைவு அனைவரையும் ஆறாத் துயரத்தில் ஆழ்த்தியுள்ளது. கொக்குவில் மஞ்சவண்ப்பதி முருகன் ஆலய முன்னாள் அறங்காவலர் சபைத் தலைவராக இருந்த அருள்பிரகாசம் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் துணைவியாகவிருந்து அவர் ஆற்றிய சமய, சமூகப் பணிகளுக்கு தோனோடு தோன்னின்று உதவி புரிந்த வள்ளியம்மையவர்கள் மிகுந்த தெய்வ நம்பிக்கையுடையவர். சமூகப்பணிகளிலும் தன்னால் ஆன பணிகளை மக்களுக்கு ஆற்றியுள்ளார்.

உடல் அழிவு என்பது மனிதன் தான் அணிந்திருக்கும் உடையைக் கழற்றி இன்னொரு ஆடையை அணிந்து கொள்வது போலாகும். நிலையில்லாத இந்த உடம்பை வாழ்நாளில் தருமப் பணிகளுக்கு சட்டுப்படுத்திக் கொள்வது எமது தலையாய கடனாகும். திருமதி வள்ளியம்மை அருட்பிரகாசத்தினது மறைவும் அது போன்றதே.

அம்மையாரின் இழப் பினால் துயருறும் அவரது தடும்பத்தினருக்கும் உற்றார் உறவினர்களுக்கும் இறைவனின் ஆசிகிடைக்கவும் அம்மையாரின் ஆன்மா சாந்தியடையவும் இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!

குருமகா சந்திநானம்
ஸ்ரீலட்சு சோமசுந்தர பரமாசாரிய கவாமிகள்
நல்லூர், யாழ்ப்பாணம்

அஞ்சலிப் போம்

கொக்குவில் மஞ்சவனப்பதியைத் தாயகமாகவும் கொழும்பு மாநகரை வதிவிடமாகவும் கொண்டு பல்லாண்டுகாலம் அரூட்பணியும், அறப்பணியும், ஆற்றிவந்தவர் அமரர். திருமதி. வள் எனியம்மை அம்மையார் அவர்கள். இவருடைய கணவனார் திரு. அருள்பிரகாசம் என்பவர் எமது யாழ் மண்ணில் உயர் பதவி வகித்து அரும்பணியாற்றிய பெருமைக்குரியவர். இவர்களின் பேராதரவினால் மஞ்சவனப்பதி முருகன் ஆலயத்தின் தேர்த்திருப்பணி சிறப்பாக நிறைவேறியது. மேலும் இவ்வாலயத்தோடும் மக்களோடும் நீண்டகாலத் தொடர்புடைய வர்களாக வாழ்ந்த குடும்பத்தவர்கள் இவர்கள்.

அறவோர்க்களித்தல். அந்தனர் ஓம்பல். விருந்துத்திருக்குறல் ஆகிய பண்புகள் அம்மையார் அவர்கள் பல்லாண்டு காலமாக முன்னின்று பங்கு கொண்ட பெருமைக்குரிய பண்புகளாகும். மஞ்சவனப்பதி முருகப்பெருமான் பேரருளினால் இவ்வாலயத்தின் சூழலில் வாழும் மக்கள் அனைவரும் பக்திப் பெருக்கும் பண்பாட்டுச் சிறப்பும் செல்வச் சிறப்பும் உடையோராய் வாழுதல் கண்கூடு. வாரியார் சுவாமிகள் போன்ற பேரருளாளர்கள் பலர் இவ்வாலய மகோற் சவங்களில் வருகைதந்து இன்னிசை விரிவுரையை ஆற்றியமையை இன்றைக்கும் நாம் நினைப்புட்டிக் கொள்கின்றோம். பல்லாயிரக் கணக்கான பக்தர்கள் அங்கு சூடி நின்று இவ்வுறைகளைச் செவிமடுப்பதை நான் கண்ணாரக் கண்டிருக்கிறேன். இத்தகைய அரூட்சிறப்பு வாய்ந்த திருக்கோயிலின் மீளா அடிமையாக வாழ்ந்த அம்மையார் அவர்கள் இன்று எம்மத்தியில் இருந்து மறைந்து விட்டார். கலியுகவரதனாகிய கந்தப் பெருமான் அன்னாரின் மறுமைப் பேற்றுக்கு அருள் புரிவாராக என்று சூடி அமைகின்றேன்.

செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி J.P.

தலைவர்
தூங்கா நேவி தேவஸ்தானம்
 தெல்லிய்யழை

மஞ்ச வனப்பதி முருகன் துணை!

வள்ளி தேவசேனா மஞ்சவனப்பதி முருகனுக்கு வலம்வர சித்திர தேராம், வானுலகம் வலம் வர அளித்திட்ட போற்தேராம்
அமரர் வள்ளியம்மைக்கு!

சிறப்பு:

சீரும் திருவும் பொழியும் புண்ணிய பூமியாம் இலங்கை மணித்திரு நாட்டின் மகுடமெனத்திகழும் யாழ்ப்பாணத்தில் நீவள நிலவளங்களால் அருளும் பொருளும் சிறந்து சைவமும் நற்றமிழும் தளைத்தோங்கும் வட பாகத்திலே செந்நெல்லும் கழுகும், தென்னை, மா, பலா, வாழையும் மல்கிய வளஞ்சேரி முக்கனிகளாம். சமுத்தமிழ் நகரின் இணையற்ற தலை நகரமாம், கூழ்பானை ஏந்தி குலவுதமிழ் யாழ் பாட பெற்ற யாழ்ப்பாணம். திருவோங்கு சைவ நெறி தழைத் தோங்க, வளமார்ந்த கருவோங்க கல்லூரிகள், வித்தியசாலைகள் செறிந்து தான் விளங்க, அருளோங்கு சைவாலயங்கள்தான் விளங்க, அறம் போற்றும் மறங்காக்கும் மறத்தமிழர் மொழிகாக்க, உறங்காது உழைக்கின்ற மனம் படைத்த திறமோங்கு குடிகள்தான் சிறந்தோங்க வளர்ந்தோங்கு புகழ் படைத்த கொக்குவிலாம் முதுநகரில் உண்டன்றோ ழுவள்ளி தேவசேனா முருகப் பெருமான் மஞ்சவனப்பதி தனில் வேண்டுவோர்க்கு வேண்டுவதை ஈவான் சிறந்து.

சௌல்வங்கருட் பெருந்சௌல்வம் மக்கட் சௌல்வமே!

திரைகடல் ஓடியும் திரவியம் தேடு! கொக்குவில் கிராமத்தில் வர்த்தகத்திலும் வாணிபத்திலும் சிறந்து விளங்கிய ச. வே. சண்முகம்

பிள்ளையவர்கள் தம்பதியினாரின் ஏக புதல்வியாம் வள்ளியம்மை. தன் முயற்சியாலும் திறமையாலும் பெரும் புகழும் பெரும் செல்வமும் ஈட்டிய சண்முகம்பிள்ளையவர்கள், மக்கட் செல்வமில்லாக் குறை பெருங் துறையாக கண்டு மனம் நோந்து வேதனையுடன் இருந்த வேலைகளில் ஒருநாள் கனவுதனில் தங்கள் குல தெய்வமாம் மஞ்சவனப்பதி முருப்பெருமான் அந்தணர் வடிவில் தோன்றி காஷ்மீர வெல்வெற் பட்டை காட்டி இதில் பொத்தல்கள் விரிந்து விட்டன கதத்து தாருங்கள் என்று சொல்லி மறைந்தார். இதை நித்திரை விட்டெழுந்து தன்னோடு தொடர்புடையவர்க்கெல்லாம் சொல்லியும் கேட்டும் கருத்தும் காரணமும் விளங்காது நின்றார்கள் ஒரு பொழுது நீர்கொழும்பிலிருந்து தங்கள் ஊன் கொக்குவிலுக்கு வருகை தந்த போது மஞ்சவனப்பதி முருகன் ஆலய பூசகர் செல்லத்துறைக்கருக்கள் சண்முகம்பிள்ளையவர்களின் வருகையையறிந்து முருகன் ஆலயத்தில் முருகனுக்கு கும்பாபிஷேகமாகி பல காலங்கள் ஆகிவிட்டது என்று சொல்லி, ஆலய தன்மைகளையும் சொல்லி ஆலயத்திற்கு வரவழைத்து காண்பித்தனர். அவ்வமயமே முருக பெருமானுக்கு ஆவனவேண்டியவைகளை செய்ய மனசங்கற்பயம் செய்து கொண்டு வேதஆகம பாண்டித்தியமுற்ற நீலகண்ட குருக்கள் மூலமாக பாலஸ்தாபனம் செய்வித்து முருகனின் யந்திரமதை எடுத்து பார்த்த போதுதான் கண்ட கனவை நினைவு சூர்ந்தார்கள். கனவினில் எப்படியாக பொத்தல்களாயிருந்தனவோ அப்படியான பொத்தல்கள் யந்திரத்தில் இருக்ககண்டார்கள் முழுமையாக அவற்றை சரி செய்து ஆலய புனர்கும்பாபிஷேகமும் சந்தானவிருந்தி வேண்டி 1933ம் ஆண்டு ஆவணிமாதம் திருவோண நட்சத்திரத்தில் சந்தான கோபாலர் ஆலயமும் புதிதாக கட்டிவித்து கும்பாபிஷேகமும் செய்வித்தார்கள். மஞ்ச முருக பெருமான் திருவருளால் 1939ம் ஆண்டு அழகிய பேண்பிள்ளையை பெற்றெடுத்தார்கள். சண்முக பெருமானுக்கு பல பெறுமதியிக்க பெரிய சித்திர தேர் கட்டுவித்து 1939ம் ஆண்டு

வெள்ளோட்ட விழா நடாத்தப்பட்டது. சிறிய குழலாயிருந்த முருக பெருமானின் நிலப் பரப்பு இப் பேரிய தேர் ஒட வீதியின்மையை எண்ணிப் பக்கங்களில் இருந்த காணிகளை காணிக்காரர்களோடு உள்ள தொடர்புகளினால் திரு. ச. வே. ச. நாற்புறமும் சொந்தமாக வேண்டி அடியவர்க்கு அன்னமிட அருணகிரிநாதர் மட்டும் தென் மேற்கு மூலையில் அமைத்து ஆலய வளர் ச் சிகியயும் திருவருள் தன்மையால் மேலும் தங்களின் வர்த்தகமும் வாணிபமும் சிறக்க முருகனுக்கு ஆலய கோபுரம் 1946ம் ஆண்டு கட்டி முடித்து தன்னோடு சரிநிகராக தனக்கு உதவி புரிந்த திரு. கு. வே. நாகலிங்கம் என்பவர் பெயரில் ஞானவைரவர் கோவிலும் அமைத்து, ஆளிமாத அனுஷந்தசத்திரத்தில் கும்பாபிஷேகமும் செய்வித்து, பொது மக்களால் அமைக்கப் பெற்ற முன் மண்டபத்திற்கு தேக்கு மரத்ராந்தி கொடுத்து திருப்பணிகளும் நிறைவூற செய்து மகிழ்ந்து வாழும் நாளில் மகள் வள்ளியம்மை நாள் ஒரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்ந்து வரும் நன்னாள்தனில் இராமநாதன் கல்லூரிதனில் கல்வி பயில வைத்து உரிய வயதினிலே சொந்த மாமாவாம் குமாரசாமி புலவர் அவர்கள் தீட்சைஅளித்து சமய அறிவும் புராண படிப்புகளிலும் சாஸ்த்திரக்கல்வி, கேள்விகளிலும் சிறந்து விளங்கவைத்தார். திருமணப்பருவம் எய்திய வள்ளியம்மைக்கு பெற்றோர்கள் அயலுர் ஆனைக்கோட்டையதில் இராஜூரட்னம் தம்பதியினரின் அன்பு மகன் டாக்டர் அருள்பிரகாசம் அவர்களை திருமணம் செய்து வைத்து அன்பானபேர்க்குழந்தைகளையும் மக்கட் செல்வங்களைப் பெற்று வாழும் நாளில் மஞ்சவனப்பதி முருகப் பெருமானுக்கு 1964ம் ஆண்டு முதல் பெரும் திருப்பணிகள் செய்தும் செய்வித்தும் 1968ம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் கும்பாபிஷேகமும், செய்வித்தார்கள். கொழும்பில் இவரோடு தொடர்புடையவரும் கொக்குவில் தனவந்தருமான நீதிராஜாவும் சேர்ந்து பெரும் திருப்பணிகளை நிறைவூற்றனர்

தூண்டா மனி விளக்கு

வள் ஸியம் மையவர் கள் பிறந் தவீடும், புகுந் தவீடும், செல்லபிள்ளையாகவும், செல்வபிள்ளையாகவும், சந்தானம் தழைக்க ஆண்குழந்தைகளையும், ஒரு பெண்குழந்தையும் அருளோடு கூடிப் பெற்று அருள்பெற்று தூண்டாமணிவிளக்காய் ஓளிவிட்டு, தாமங்கள், தானங்கள் பலபுரிந்து கல்லூரிகள், பாடசாலைகளுக்கு அறப்பணிகள் புரிந்து, நல்லோர் உறவும் நல்லாசிகளும் பெற்று, வாழ்வினில் மக்கட் செல்வம், மனை செல்வம், உற்றார், ஊரார் மதிப்புடனும் வாழ்வினிலே !

அனுபவிக்க ஆற்றல்

இளவயதின் படிப்பும், அனுபவிக்க ஆற்றலும் கொண்டு, துப்பத்திலும், இப்பத்திலும் தம்மையும் தம்மை சார்ந்தவர்களையும், ஆற்றிதேற்றி ஆவன செய்தும் அன்பு, நெறி அற நெறிகளில் அறங்களில் அன்பு முதன்மையானது. ஒவ்வொரு மனிதனிடத்தும் கட்டாயமாக இருக்க வேண்டியது அன்பு என்ற குணாம்சங்களை காட்டி வள்ளுவனார் தந்த தெய்வீகத்திருமுறை சொல்லி "அன்பின் வழியது உயிர் நிலை அ.: திலார்க்கு என்பு தோல் போர்த்த உடம்பு "என்று அனுபவமிக்க பல உதாரணங்கள் காட்டி ஆற்றல்படுத்தி, வேதனைகளை மறக்க செய்து சிரித்து சிரிக்க வைத்தும் வாழ்ந்த பெருந்தகை.

எண்ணியவை எண்ணியவாடே!

எவரோடும் தின்மையாகவும், உன்மையாகவும் சொல்வார் செய்வார் செய்யவைப்பார். மலைக்கும் தலைக்கும் தொடர்பு கொண்டு எண்ணங்கள் சொல்வார். சேற்றுக்கும் தண்ணீருக்கும் தொடர்பு கொள்வார். ஆற்றல்மிக்க எண்ணங்களை சொல்வார். பல வழிகளில் உதாரணங்கள் காட்டி புண்பட்ட நெஞ்சங்களுக்கு மருந்து போல எண்ணங்கள் காட்டி சிந்தனை

செய்யவைத்துவிடுவார். ஆண்மைக்கும் பேண்மைக்கும் சரிசமர் நின்று வாழ்வினிலே சாதித்த காரியங்கள் பலவுண்டு.

கவரமில்லா நெஞ்சம்

திருமுருக கிருபானந்த வாரியார் கவாமிகளினால், கவரமில்லா நெஞ்சம் என ஆசிபெற்ற நங்கையார் கணுள் வள்ளியம்மையாரும் ஒருவர். மஞ்சவன்பதிமுருகன் ஆலயத்திலே 1952ம் ஆண்டு திருமுருகனிருபானந்தவாரியாரின் முதல் பிரசங்கம், சண்முகம்பிள்ளை அவர்களினால் முன்னின்று நடாத்தி வைக்கப்பட்டது. 1954ம் ஆண்டு தோடர் பிரசங்கமாக 10 நாட்கள் நடைபெற்ற போது மஞ்சமருத்திகாடு என்னும் தோம்பு பெயரை, வாரியார் கவாமிகள் மஞ்சவன்பதி என்ற மஞ்சவன்பதிபதிகம் பாடி சிறப்பித்தமையும், அவ் ஆண்டு திருமணமாகிய முதல் தம்பதியராம் டாக்டர் அருள்பிரகாசம் வள்ளியம்மை அவர்கட்டு ஆசீயும் கூறி, அவர் ஆற்றிய உரையினிலே வள்ளிக்கு கவரம் மூக்குத்தியிலே, கவரம் காதிலே கவரம், கையினிலே கவரம். கழுத்தினிலே கவரம் ஆணால் கவரம் எங்கில்லை வள்ளிமைக்கு நெஞ்சினிலே கவரமில்லை என்று தனது கதையினிலேயே! முருகன் யார்? அருள் சக்தி, தேவ சேனாயார், கிரியாசக்தி, வள்ளியார் இச்சா சக்தி, வேல்யார் ஞானசக்தி என்பதையும் தத்துவமாக காட்டிய பெரும் தனவந்தர் அல்லவா சண்முகம் பிள்ளை. மருமகன் யார்? வைத்திய கலாநிதி அருள்பிரகாசம் அல்லவா என்பதையும் காட்டி கவரமில்லா நெஞ்சம் என்பதை ஆசி கூறிய பெருமை பெற்றவர் வள்ளியம்மையே!

இறைவன் எழுதிய தீர்ப்பு

எண்ணியதை எண்ணியபடி எழுதுகிறேன். நான் பார்த்த தேர் திருவிழா, பக்தர்கள் சூழ்ந்துவர மேளவாத்தியங்கள் முழங்க, பட்டாடைகளாலும்

பலுவித அனிகளாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட முருகப்பேருமான் அலங்கரிக்கப்பட்ட தேவில் பவளிவந்தார். அந்த அழகான காட்சியையும் பெற்றுக் கொண்ட அருள் அனுபவத்தையும் மறக்க முடியாது.

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன், வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்.” 15-10-1897ம் ஆண்டு பிறந்து 20-08-1970 ஆண்டு அமரத்துவம் ஏழ்திய தந்தையாரின் அடிகவட்டை ஒட்டியே மருகளை வைத்திய கலாநிதி அருள்பிரகாசம் வள்ளிமையும் மஞ்சவனப்பதி முருகனுக்கு பல திருப்பணிகளையும், திருவிழாக்களையும் அறங்காவல் பணியையும் சண்முக பெருமானுக்கு வேண்டியதான் காரியங்களையும் 60ம் ஆண்டு பவளவிழா புணர்தாரும் செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ண ஆவலோடும், எல்லா நிறைவோடும் அமரத்துவம் பெற்ற வைபவம் இறைவன் எழுதிய தீர்ப்பு. அமரர் வானுலகம் வலம்வர அளித்திட்ட போற் தேராம். அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தி பெற எல்லாம் வல்ல மஞ்சவனப்பதி முருகப் பெருமான் பாத கமலங்களுக்கு எமது அஞ்சவி செய்து வணங்குவோம்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!

இங்கனம்

சிவரீ வை சுப்பிரமணிய குருக்கள்
மஞ்சவனப்பதி

ஆத்மர்த்த அஞ்சல்

மஞ்சவன்ப்பதி முருகன் ஆலய ஆரம்ப தாமகர்த்தா சபைத்தலைவர்,
அமரா ச. வே. சண்முகம்பிள்ளை அவர்களின்
ஏக புத்திரியும், ஆலய முன்னாள் நீர்வாக சபைத் தலைவர்
டாக்டர் இ. அருள்பிரகாசம் அவர்களின் அன்பு மனைவியுமாகிய,

வள்ளியம்மை

அவர்கள் இறைவனடி சேர்ந்துவிட்டார்.

அவரின் பிரிவால் துயருறும்
தடும்பத்தினருக்கும், உறவினர்களுக்கும்,
ஆழந்த அனுதாபங்களை தெரிவிப்பதோடு,
அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தி அடைய
மஞ்சவன்ப்பதி முருகனை பிரார்த்திக்கிறோம்.

ஆலய சேவையில்,

இ. இராசலிங்கம்
செயலாளர்,

த. கணேசபிள்ளை,(B.A.)
தலைவர்,

நீர்வாகசபை.
மஞ்சவன்ப்பதி முருகன் ஆலயம்,

கொழும்பு இந்து வாலிபர் சங்க அப்பர் அருள் நெறி மன்றம்

அமரர் வள்ளியம்மை

சிவபதப்பேறு குற்தத அஞ்சலி

அமரத்துவம் எய்திய மதுரையக்கா (வள்ளியம்மை) அவர்கள் என்னோடும், எமது சகோதரர் களோடும், மிக அன்பாகவும், அன்னியோன்யமாகவும் பழகி வந்தார். அவர் எங்களுக்கு உறவு முறையில் சகோதரி அத்தோடு எங்களில் தனியான விருப்பத்தையும் கொண்டிருந்தார். யாழ்ப்பாணத்திலே ஊரில் இருக்கும் போழது, எங்களுடைய அம்மாவிடம் சென்று, அடிக்கடி சுகம் விசாரித்துக்கொள்ளுவார். இங்கே கொழும்பிற்கு வந்தால், வருகின்றநேரமெல்லாம் கணவனோடும், தனித்தும் வந்து சுகம் விசாரித்து, மகிழ்ச்சியாக கதைத்துவிட்டுச் செல்வார். நீகொழும்பில் இருக்கின்ற காலங்களிலும், எம்மைத் தேடி வந்து உறவு கொண்டாடுவார். வருவதற்கு வசதி கிடைக்காத நேரங்களில் தொலைபேசி மூலம் தொடர்பு கொண்டு, எம்முடன் உரையாடி திருப்தி கொள்வார்.

எத்தனையோ மகிழ்ச்சிக்கு மத்தியிலும், அவருடைய உள்ளத்திலே, ஒரு கவலை இருப்பதை சிலவேளாகளில் சொல்லியிருக்கிறார். 30-10-1995 அன்று யாழ்ப்பாணத்து மக்கள் அனைவரும் புலம் பெயர்ந்து, உறவுகள், கட்டுக் கோபுக்கள் தலைந்து, சின்னாப்பின்னப்பட்டு, வடமராட்சி, தென்மராட்சி, வன்னி, கொழும்பு போன்ற ஊர்களுக்கு யாவரும் சென்று வாழ்வது குறித்தும், உறவுகள் எங்கெங்கோ எல்லாம் இருந்து படுகின்ற துண்பங்களை என்னியும் கவலைப்படுவதுண்டு. ஆனால் தற் பொழுது யாழ்ப்பாணத்தில் ஓரளவிற்கு மீள் குடியேற்றம் நடந்திருந்தாலும், முன்னர் வசித்த இடங்களிற்கு அனைவரும் செல்லவில்லை என்பதும், ஒரு மனக்குறையாக இருந்து வந்துள்ளது. அன்னார் நாட்டில் சாந்தி,

சமாதானம், இன ஒற்றுமை சகல் மக்களும் கெளரவமாக மகிழ்ச் சியுடன் வாழ வேண்டும் என விரும்பி இருந்தார். அன்னாருடைய விருப்பம் இந்த புதிய வெகுதானிய ஆண்டிலே நிறைவேற எல்லாம் வல்ல இறைவனை பிரார்த்திக்கிறோம்.

அன்னாரது ஆத்மா சாந்தி அடைய எங்கள் மன்றத்தின் சார்பாக, அனைவரும் பிரார்த்திக்கிறோம்.

அன்னாரது பிரிவால் துயருறும், அவரது குடும்பத்தவர் அனைவரிற்கும், எமது ஆழந்த அனுதாபத்தை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

319/15, செட்டியார் தெரு,
கொழும்பு 11. ஒம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

திரு. S. தெய்வேந்திரம்
செல்வி. கோமதி கப்பையா,
142, செட்டியார் தெரு,
கொழும்பு 11.

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர் அருளியது

- பெறுதற்கரிய இம்மானிடப் பிறவியைப் பெற்றவன் இப்பிறவியிலேயே சுகவரனை அறிய முயலாது போனால் வீணில் பிறந்தவனேயாவன்.
- முதலில் சுகவரனைத் தேடி, அப்பால் உலகப் பொருளை தேடு. இதற்கு மாறாகச் செய்யாதே. ஆதம்ம ஞானத்தை அடைந்த பின்பு நீ உலக வாழ்க்கையில் பிரவேசித்தால் உனக்கு மனச்சஞ்சலமே இராது

கந்தபுராண கலாசாரத்தின் காவலர்கள் மேலைக் கொக்குவில்
திருமதி வள்ளியம்மை அருள்பிரகாசம்

பெயருக்கேந்பத் தெய்வீகமானவர்

மேலைக் கொக்குவில் சன் முகம் வேலுப் பிள் னை
சன்முகம்பிள்னை அவர்களின் புண்ணிய புத்திரியாய்ப் பிறந்து
மஞ்சவனப்பதிமுருகனருளால் வாழும் வள்ளியம்மையாய், வையத்தில்
வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து தெய்வமாகிவிட்ட அந்தப் புண்ணியவதி திருமதி
வள்ளியம்மை அருள்பிரகாசம் அவர்களின் அறச்சிந்தனையை
நினைக்கின்றோம்.

நாவலர் பெருமான் காலத்தில் புத்தெழுச்சி பெற்ற கந்த புராண
கலாசாரத்தின் காவலர்கள் என்று மேலைக் கொக்குவிலில் வாழ்ந்து
வளம்கண்டு புண்ணியங்கள் பல செய்து அம்மையாரின் குடும்பம்
கந்த வழிபாட்டில் ஊறித்தினைத்த குடும்பம். அவர்கள் தமக்கு இட்டுக்
கொண்ட நாமங்களே அதைச் சொல்லும். அருள்வாசம் ஊறும்
அமரரின் பாட்டனார் சன்முகம், ஆறுமுகக் கடவுளின் பெயரின்.
அவரின் மகனார் வேலுப்பிள்னை. வேலினைக்கையிலேந்திய பிள்ளைப்
பெருமான் - முருகனின் பெயரின். அவரின் மகனார் நம் அமரரின்
தந்தையார் சன்முகம்பிள்னை. “பெயரன்” என்ற பதத்திற்குப்
பொருத்தமாகப் பேரன் சன்முகத்தின் பெயரினை, முருகனின் நாமத்தைத்
தமக்கும் சூடிக் கொண்டவர். இவையெல்லாவற்றுக்கும் மேலாக
வைத்தியகலாநிதி அருள்பிரகாசத்தின் இல்லத்தரசியாகப் பின்னர்
வாய்த்த, சன்முகம் பிள்ளையாரின் மகனாரும் வள்ளியம்மை என்ற
பெயர்ப் பொருத்தத்தைப் பார்க்கிறோம்.

கந்தபுராண கலாசாரத்தை அடியொற்றி, கந்தவழிபாட்டு மறபுக்கு
அழுத் தம் கொடுத்த பிரபலவணிகர் திலகம் மஞ்சவனப்பதி
சன்முகம்பிள்னை ஜயாவைச் சார்ந்த அனைவரும் பொருத்தமாகக்
கந்தனோடு தொடர்புடைய நாமங்களையே சூட்டி மகிழ்ந்த
வித்தையை அறிந்தாரே வியந்து மகிழ்வர்.

மஞ்சவனப்பதி முருகன் ஆலயத்தின் பிரகார அமைப்புகள்,
வீதிகள், தேர் ஊர்தி முதலாம் சகல அம்சங்களிலும் பணியாற்றி, தம்
செல்வத்தை வாரிக் கொடுத்த வள்ளல்களின் வரிசையில் அமரர்

வள்ளியம்மையும் இடம் பெறுகிறார்.

இளமையிலிருந்தே சைவப் பண்பு, ஆசாரம் நிறைந்தவராய் வாழ்ந்த நவீன திலைகவத்தியார் அவர்கள் சைவப் பெண்களுக்கெனவே அக்காலத்தில் இராமநாதன் துரையவர்கள் கட்டிவைவத்து மருதனார் மடம் இராமநாதன் பெண்கள் உயர் நிலைக்கல்லூரியில் திறமையாகப் பயின்று கல்வியும், கலையும், பண்பும், பரோபகார சிந்தையும் கொண்ட சிறந்த நங்கையாய்த்திகழிந்தவர் அமரர் வள்ளியம்மை. கொக்குவில் துமாரசாமிப்புலவர் முதலாம் நல்லாசிரியரிடம் சமயக்கல்வி பயின்று உரிய பருவ மெய்தியதும் உயர்பதவி பெற்ற டாக்டர் அருள்பிரகாசம் ஜியாவை ஊரும், உலகும் போற்றக் கூடி மணமார்ந்து சிறந்து வாழ்ந்த வரலாறுயாருக்கும் கிடைக்காதது. மேற் குணங்கள் மிகக் கீமாட்டியவர், சண்முகம் ஜியா அவர்கள் மகள் பிறந்ததும் மஞ்சவனப்பதி அப்பறுக்கு மகத்தான தேரொன்று 1939இல் செய்வித்து வள்ளியம்மை தெய்வயானை சமேத சண்முகரை அதில் இவர் வர முன்னின்ற காட்சி மறக்கொணாதது. மாமனார் செய்த அறப்பணியை, மருமகன் டாக்டர் அவர்கள் தொடர மன்னனுக்கு வாய்த்த மகாராணியாய் முன்னின்று நடத்திய திருமதி வள்ளியம்மை அவர்களின் பரோபகார சிந்தையும் கொக்குவிற்பகுதியே அறியும்.

க்காதாரப்பகுதி கூபிரின்டனாக இருந்து டாக்டர் அருள்பிரகாசம் அவர்கள் ஓய்வு பெற்றகாலை 1980 இல் அமரர் திருமதி வள்ளியம்மை அவர்கள் மஞ்சவனப்பதி முருகனின் இரதோற்சவத்தை மிக ரம்மியமாக, பக்திபூர்வமாக முன்னின்று நடத்திய நாள் நினைவுக்கு வருகின்றது.

**அறன்றைப் பட்டதே இல்வாழ்க்கை அஃதும்
பிறன்புறிப்ப தில்லையின் நன்று**

என்றார்வள்ளுவரும்

இல்வாழ்க்கையை ஒரு தவநிலை எனக்கூறும் வள்ளுவனார், அந்த இல்வாழ்க்கை அறவாழ்க்கையாக, பிறர்பசி போக்கும் நோக்குடையதாக அமைய வாழ்க்கைக்கத்துணை நலம் நன்றாக அமைய வேண்டுமெனச் சூசகமாகச் சொன்னார்.

தந்தைக் கிணிய மகளாய், கணவனுக்கியைந்த வாழ்க்கைக்கத்

துணைநலமாய் வாழ்ந்த அமரர் வள்ளியம்மை, “சதல்” என்ற பேரற்துக்கும், இறைதோண்டுக்கும், கந்தக்கடவுள் பத்திக்கும் இலக்கணமாய் வாழ்ந்து முருகன் கழலினை அடைந்து இன்புற்றனர். அவர் ஆத்மா வள்ளி தெய்வயானை சமேத மஞ்சவனப்பதி முருகன் தஞ்சித பாதார நீழலில் இன்புற்றிருக்க நாம் இறைஞ்சுவோமாக.

ஆசிரியமணி எம். எஸ். ஸ்ரீதயாளன்

பி. ஏ. டிப்புளோமா. இன் இடியூகேசன் (சிலோன்)

கல்வி அபிவிருத்திப்பிரிவு, கல்வி அலுவலகம்
கல்வித்தினைக்களம், யாழ்ப்பாணம்.

- பாம்பும் அதன் மேற்சட்டையும் வெப்பேறானவை. அது போலவே, ஆத்மாவும் சர்ரமும் வெவ்பேறானவை.
- ஸதவ, ரஜஸ், தமோ குணங்களில் எது மேலோங்கி நீற்கிறதோ, அதற்கேற்ப மனிதர்கள் வேறுபட்ட சுபாவமுள்ளவர்களாக இருக்கின்றனர்.
- சுகவரணிடம் பக்தி இராதபடியால் தான் மனிதன் வெகுவாகத் துன்பத்துக்குள்ளாகிறான். அந்திம காலத்தில் சுகவரனுடைய ஞாபகம் வரும்படியான வழியை ஒவ்வொருவனும் தேடிக்கொள்ள வேண்டும். அவ்வழி யாதனில், சுகவரணிடம் பக்தி ழுண்டொழுகுதலாம். முன்னரே ஒருவன் இப்படிப்பட்ட பக்தியிற் பழகுவானானால் அது அவனுடைய அந்திய காலத்திலும் நிச்சயமாக மனதிலெழும்.

-ஸ்ரீ ராமகிருஸ்ன பரமஹம்சர்

வள்ளியம்மைக்கு ஓர் அந்தஸ்லி.....

கொக்குவில் மேற்கு சண்முகம்பிள்ளை - நீர்கொழும்பில் பிரபலமான தொழிலதிபர் எனது நண்பர். நீண்ட காலம் பிள்ளைச் செல்வம் இல்லாமையால் காலஞ்சென்ற சென்ட்டாத. நீதிராசாவையும் என்னையும் கூட்டிக்கொண்டு கதிர்மாமக் கந்தனைச் சேவிக்கச் சென்ற சண்முகம்பிள்ளை வள்ளியம்மன் தேவஸ்தானத்தில் பிள்ளைவரம் கேட்டு மனமுருக வேண்டிக் கொண்டார். அவர் வேண்டுதல் நிறைவேறியது வள்ளியம்மன் திருவருளால் ஒரு பெண்குழந்தை பிறந்தது. அந்தக் குழந்தைக்கு வள்ளியம்மை என்ற பெயர் குட்டி வளர்த்தார். வள்ளியம்மையின் நினைவாக மஞ்சவனப்பதி க்கு சித்திரத்தேர் அமைத்து சித்தம் மகிழ்ந்தார். வள்ளியமைக்கு கல்யாண வயது வந்ததும் ஏற்தொரு துணையை தேடி வைத்தியகலாநிதி அருள்பிரகாசத்தை தன் மகளுக்கு மனவாளனாக்கி மனம்நிறைந்தார் மாமனார். வள்ளியம்மை ஏழுபிள்ளைகளைப் பெற்று கணவனுடன் இன்புற்று வாழ்ந்தார். இவ்வுலகில் நீடுழி வாழ்ந்த வள்ளியம்மை இன்று நம்மை விட்டுப்பிரிந்து விட்டார். பிறந்தநாள் முதல் இறக்கும் நாள்வரை தந்தை போல் என்னை நேசித்த வள்ளியம்மை, இன்னும் சிலகாலம் வாழாமல் இறையடி சேர்ந்தமை எனக்கும் என் குடும்பத்தார்க்கும் தாங்கமுடியாத துயர். மனைவியை இழந்த கணவருக்கும் அன்னையை இழந்த பிள்ளைகளுக்கும் எனது ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்து வள்ளியம்மையின் ஆன்மா வள்ளியம்மன் திருவடியில் இன்புறவேண்டி பிரார்த்திக்கின்றேன்

கல்கி சி. சின்னத்துரை

3, சாள்ஸ் ரெற்ஸ்
கொள்ளுப்பிட்டி.

பாசமிகு உடன்பிறவா அன்புச்சகோதரி “வள்ளியம்மை”

சிவயதம் எய்தியமை குறித்த அஞ்சலி

08-04-1998 புதன்கிழமை, மாலை நேரத்திற்கு சற்று பின்னதாக, எமக்கு ஒரு தொலைபேசி அழைப்பு கிடைத்தது. மதுரையக்கா இறந்து போனார் என்ற அந்த துக்ககரமான செய்தி. ஆனால் அதை நம்ப முடியவில்லை. இது ஒரு தவறுதலான செய்தியாக இருக்குமா? என எண்ணி, அவர்களுடைய அத்துல்கோட்டை வீட்டிற்கு, தொலைபேசி மூலம் தோடர்பு கொண்டு கேட்டோம். அங்கே அவர்களது வீட்டில் இருந்த ஒருவர் மூலமாக இச் செய்தி உறுதி செய்யப்பட்டது. சில நாட்களுக்கு முன்புதானே, அவவை நேரில் கண்டு கதைத்தோம். அப்பொழுது நாங்கள் இப்படி ஒரு நிலமை ஏற்படும் என்று எண்ணியிருக்கவில்லை.

அவரோடு கலந்து கதைக்கின்ற பொழுது, அவ்விடத்தில் இருக்கின்ற இறைபக்தியையும், ஆன்மீகத்திலே தன்னைத்தானே உணருகின்ற தன்மையையும் காணக் கூடியதாக இருந்தது. நாங்கள் ஏதாவது விளக்கம் கேட்டால், அதைப் பற்றி நீண்ட தொரு விளக்கம் கொடுப்பார். ஆன்மீகத்தை பற்றி கேட்டாலும் சரி, ஆன்ம ஈடேற்றத்தை பற்றி கேட்டாலும் சரி, இராமாயணம், மகாபாரதம், கந்தபுராணம் போன்ற நால்களிலிருந்தும் திருக்குறளிலிருந்தும் உவமை காட்டி, விளக்கம் அளிப்பார்.

இப்படியாக, தன்னைத் தானே உணருகின்ற ஆன்மீக சக்தி இருந்தனாலேயே, இறப்பதற்கு சில நாட்களுக்கு முன்னர், வத்தளையில் உள்ள தமது மகள் கிருபாசக்தியையும், மருமகன், பேரப்பிள்ளைகளையும், சந்தித்து அவர்களோடு தங்கி, உணவருந்தி, மழலைகளுடன் (பேரப்பிள்ளைகள்) மழலை பேசி மகிழ் சி கண்டாராயினும், தனது மகளினுடைய வீட்டிற்கு செல்ல வேண்டும் என்ற எண்ணம் தோன்றிய வேளையிலேயே, அவவினுடைய உடல் சோர்வுற்று இருந்த காரணத்தினாலும், தான் நீண்டகாலம் இந்த பூவுலகில் வாழ முடியாது என்பதை அறிந்து, இம் முறை அதிவிசேட வைத்திய வசதிகளைக் கொண்ட கொழும்பு நவலோகா மருத்துவ

மலையில் சிகிச்சை பெற்றும், குணமாக்க முடியாது என்பதை அவரே உணர்ந்து, தமது பிள்ளைகளுக்கு, மறைபொருளாக உணரவைத்துள்ளார் என்பதிலிருந்து, அவர் தன்னைத்தானே அறிந்திருக்கிறார் என்பது புலனாகிறது.

அன்னார் பிற்ந்த ஆண்டிலே, மஞ்சவன்பதி முருகனுக்காக அமைக்கப் பெற்ற அழகிய சித்திரத்தேர் அன்னாரை எக் காலமும் நினைவு கூர வைக்கும். அவர் இளமை பருவமாக இருக்கின்ற காலத்திலே வள்ளி, தெய்வயானை சமேதரராக முருகப் பெருமான் திருவீதி உலா வருகின்ற ரதத்தில் ஏறி வருவதில் மகிழ்ச்சி கண்டவர். திருமணமாகிய பின்னர் அவரும், கணவரும் பிள்ளைகளுமாக ஆலயத்திற்கு வந்து, திருவிழாவைச் செய்து முருகப் பெருமானின் திருவருள் பெற்று, மகிழ்வு கண்டவர்.

இளமைச் சாயலும், புன்றமுறவுல் தவழும்முகமும், பிறரை கவரும் தோற்றமும், இனிய பேச்சும், சேவை மன்பாங்கும், பிற் உணர்ச்சிகளை மதித்தலும், வந்தோரை வரவேற்று உயசரிக்கும் விருந்தோம்பல் போன்ற துணைலங்களை உடையவர். மதுரையக்கா என்று எல்லோராலும் அன்பாக அழைக்கப்படுபவர்.

அவர் அறம், பொருள், இன்பம் என்ற முன்றையும் அனுபவித்து, தற்போது. பேரின்ப பெருவாழ்வு என்ற வீடுபேறு கிடைக்கப் பெற்றுள்ளார். அன்னாரது பிரிவால் துயருறும் கணவர், பிள்ளைகள், மருமக்கள், பேர்ப்பிள்ளைகள் அனைவருக்கும், எங்கள் அனைவரதும் உள்ளம் நெகிழ்ந்த அனுதாபத்தை தெரிவித்து கொள்வதோடு அன்னாரது ஆத்மா சாந்தி அடைய, எல்லாம் வல்ல இறைவனைப் பிரார்த்திக்கிறோம்.

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!! ஓம் சாந்தி!!!

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வான்றையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்”

319/15, செட்டியார் தெரு,
கொழும்பு 11

திரு. வி. பொன்னம்பலம் குடும்பத்தினர்
அரசடி, கொக்குவில் மேற்கு,
கொக்குவில்

மறைந்தும் மறையாத

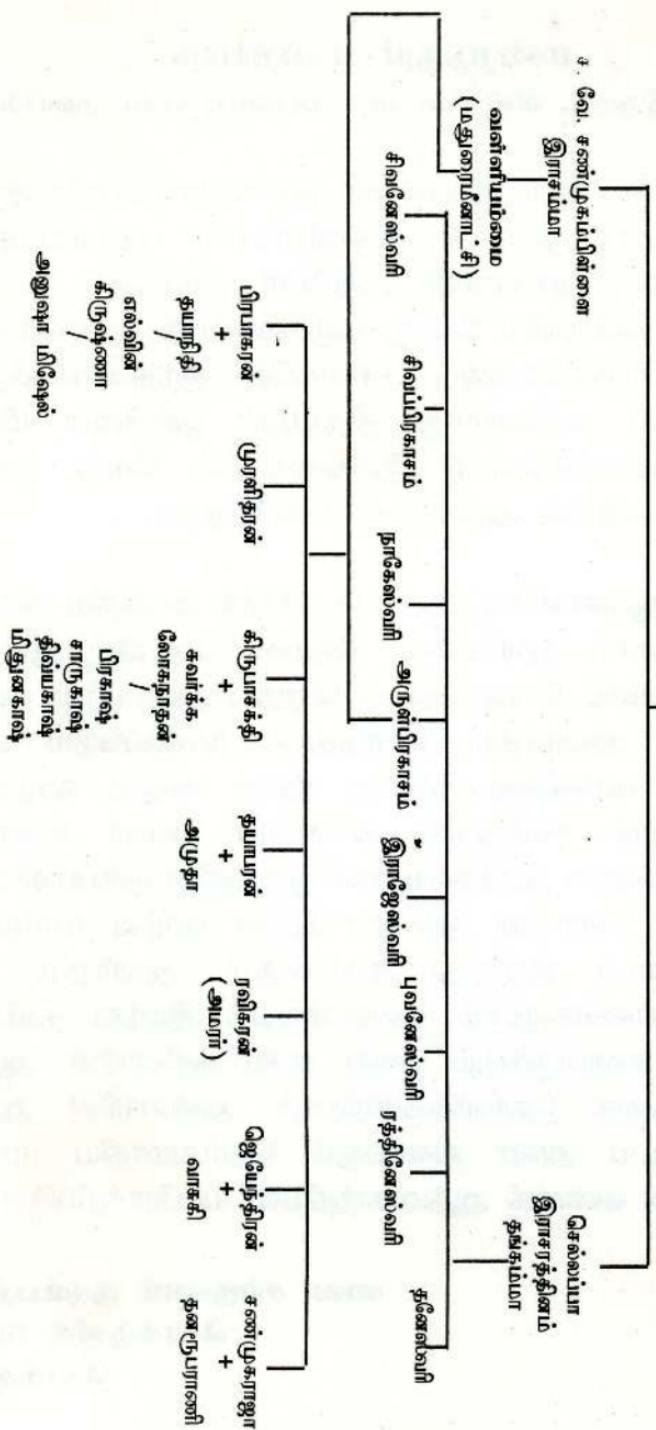
அமரர் திருமதி. வள்ளியம்மை அருள்பிரகாசம் அவர்கள்

அமரர் ச. வே. சண்முகம்பிள்ளை இராசம்மா தம்பதியினருக்கு ஏகபுத்திரியாக திருமதி. வள்ளியம்மை அருள்பிரகாசம் அவதரித்தார். அன்னாரின் பெற்றோர் குழந்தைச் செல்வம் வேண்டி கொக்குவில் மேற்கு மஞ்சவனப்பதி முருகன் மேல் மிகுந்த பற்றுக்கொண்டு தாமாகவே இந்தியாவிலிருந்து ஸ்தபதியரை வரவழைத்து திருத்தேர் ஒன்றினை மிகுந்த கலை அம்சங்களோடு இலங்கையில் வேறு எங்கும் இல்லாதமுறையில் அமைத்துக் கொடுத்தனர்.

அன்னார் ஆனைக்கோட்டையைச் சேர்ந்த வைத்திய கலாநிதி அருள்பிரகாசம் அவர்களை திருமண வாழ்வில் இல்லறம் நிறவுற்று மக்கட் செல்வங்களை பெற்றார் அவர்களும் தக்கார் தகவிலார் அவர்மதம் எச்சத்தால் காணப்படும் எனும் வள்ளுவர் வாக்கிற்கு அமைய நிறை வாழ்வு வாழ்வதை தாம் வாழும் காலத்தில் கண்டவர் அமரர் கருவிலே திருவுடையவராக இருந்தமையால் முருகனின் திருப்பணிகளை நிறைவேக் கண்டவர் அன்னார் பூரண வாழ்வு வாழ்ந்தவர் அன்னையை இழந்து தவிக்கும் அவர்தம் தம் செல்வப்பிள்ளைகளுகும் மனைவியைக் கீழந்து தவிக்கும் அவர்தம் கணவருக்கும் எமது குடும்பத்தினாரின் ஆழந்த அனுதாபத்தை தெரிவிக்கின்றோம். அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடைய அவர் வணங்கும் தெய்வமாகிய முருகப் பெருமானை வணங்கி ஆத்மாசாந்தியடையப்பிராத்திப்போமாக!

வை. சுற்குணம் குடும்பத்தினர்,
கொக்குவில் மேற்கு
கொக்குவில்

வாங்சாவழி

வெஞ்சம் மறவா நல்லிகள்

அமரத்துவம் எய்திய எங்கள் குடும்ப ஒளிவிளக்கு வள்ளியம்மை அவர்களின் மரணச்செய்தி அறிந்து, ஓடோடி வந்து, உதவிகள் பல புரிந்தும், அன்னாரது மரணச் சடங்கில் கலந்து கொண்டும், இறுதி ஊர்வலத்திலும் கனத்தை இந்து மயானத்திலும் நேரில்வந்து ஆழுதல் கூறியவர்களுக்கும், உள்நாட்டில் இருந்தும், வெளிநாட்டில் இருந்தும் தபால்கள் மூலமாகவும் தொலைபேசி மூலமாகவும் ஆழுதல் கூறிய உறவினர்கள், நன்பர்கள் அனைவருக்கும் 08-05-1998ல் நடைபெற்ற அன்னாரது ஆத்மசாந்திப் பிரார்த்தனையில் ஈடுபட்ட அனைவருக்கும், அதனைத் தொடர்ந்து நடைபெற்ற மதிய உணவில் பங்குபற்றி அனைவருக்கும், இந்நினைவு மலரை நல்ல முறையில் அச்சடித்து உதவிய அச்சுக்கூடத்தாருக்கும் மற்றும் பல வழிகளிலும் உதவிகள் புரிந்த அனைவருக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

இங்களும்,
கணவர், பிள்ளைகள்,
மருமக்கள், பேரப்பிள்ளைகள்,

910/04, அத்துள்கோட்டை,
கோட்டை, கொழும்பு,

“குகஸ்தான்”
கொக்குவில்மேற்கு, கொக்குவில்.

Heartfelt Gratitude

We Sincerely Thank the Clergies, State officials, Relations and friends who attended the funeral, Sent Sympathy Cards, Messages of Condolence, and helped us in Numerous other ways During our period of grief . We also thank those who attended the Alms giving Pooja and joined us in Lunch thereafter on the 8th of May 1998, and to those who helped to Print this book in good Manner.

We regret our inability to thank Personaly.

Dr. R. Arulpiragasam & Family

910/4, Ethulkotte,
Kotte.
08-05-1998

“Kugasthan”
Kokuvil - West
Kokuvil

நூலாம் சௌகால்யத்தின் முறை

போன்றவர்களே கண்ணாலோ என்பதை நூலாம் தீட்டிய விளையால் தெரியும் கூடும். கண்ணாலோ மூலம் இதை அறியும் ஒரு வகையால் கூடும். கண்ணாலோ மூலம் உதவை எடுத்து கொண்டு வார்த்தை செய்ய முடியும். இதை அறியும் ஒரு வகையால் கூடும். கண்ணாலோ மூலம் உதவை ஏற்று வைத்து மீண்டும் இதை அறியும் ஒரு வகையால் கூடும். கண்ணாலோ மூலம் உதவை ஏற்று வைத்து மீண்டும் இதை அறியும் ஒரு வகையால் கூடும். கண்ணாலோ மூலம் உதவை ஏற்று வைத்து மீண்டும் இதை அறியும் ஒரு வகையால் கூடும். கண்ணாலோ மூலம் உதவை ஏற்று வைத்து மீண்டும் இதை அறியும் ஒரு வகையால் கூடும்.

ஆசிரி

*பொன்ற கண்ணாலோ
முறையில் கூடும்*

“நூலாம்”

மிகவும் புத்திகாலை

நூலாம் முறை நூலாம் முறை

நூலாம் நூலாம்

நூலாம் முறை நூலாம் முறை என்பதை கண்ணாலோ முறை என்று அழைக்க வேண்டும். நூலாம் முறை என்றால் கூடும் காலத்தில் நூலாம் முறை என்ற வார்த்தை கூடும். நூலாம் முறை என்றால் கூடும் காலத்தில் நூலாம் முறை என்ற வார்த்தை கூடும். நூலாம் முறை என்றால் கூடும் காலத்தில் நூலாம் முறை என்ற வார்த்தை கூடும்.

நூலாம் முறை நூலாம் முறை நூலாம் முறை

நூலாம் முறை நூலாம் முறை

நூலாம் முறை நூலாம் முறை

நூலாம் முறை நூலாம் முறை

மஞ்சவனப்பதி முருகன் ஆஸய சித்திரத்தூர்

Image N Print by
Bougainvilla
People's Park
Colombo-11

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org